

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!“

Jen svorným Bůh požehnává.“
JÓSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIV. — Číslo (No.) 7.

Saturday February 18, 1989 (Sobota 18.2.1989)

V POLSKU BYLY TENTOKRÁT ROZHOZENY KARTY „KDO Z KOHO“

Varšava. — V pondělí 6. února, byla ve Varšavě konečně zahájena vyjednávání mezi delegáty polské kounistické vlády a delegáty zakázané dělnické pracovní unie Solidarita. Lech Walensa přitom pronesl řeč, která byla polským posluchačům přenášena televizí po celé zemi. Walensa řekl otevřeně, že 40 let monopolu komunistické strany v oborech politického a sociálního života úplně Polsko zruinovalo, že však tento monopol se blíží ke svému nevyhnutelnému konci. Doslovně řekl: „Víme, že naše země leží v troskách. Také víme, že naši zemi nezruinovali nějakí skřítkové. Zruinoval ji totalitní systém vládnoucí moci, která vyvlastnila práva občanů a plody jejich práce... Má-li se tato pochybená a zhoubná tendence změnit, musí nám být jasné, že nezměníme nic v ekonomii či v sociálním životě, nezreformujeme-li také stát tak, aby občanům sloužil. Jiné možné cesty není! Tato cesta musí vést k demokratickému řádu, ke skutečné svrchovanosti lidu a národa, a ke svobodě občanů... Doba politického a sociálního monopolu se blíží ke svému konci. Potřebujeme „perestrojku“ - restrukturalci, která učiní ze státu s jednou politickou stranou stát celého národa a celé polské společnosti... Čtyřicet let vlády komunistické strany bylo vyplýváním obřího a přitom zbytečného úsilí, které neponechalo v zemi nic, co by fungovalo normálně... Toto je výsledkem špatného systému a nedostatku svobody: dosud cílíme na svých bedrech Stalinův dech...“

Generál Czeslaw Kiszczak, ministr vnitra, který byl v čele vládní delegace, slíbil ve své řeči, že přivedou-li tato jednání shodu o „volbách bez konfrontace“, a získá-li vláda oporu

oposice ke svým ekonomickým a politickým změnám, „pak bude možno požádat Státní radu, aby zrušila zákaz pluralismu pracovních unií v podnicích“.

„Historický pokus Poláků“:
vědí, že Jaruzelski kvůli
Moskvě nemůže opozici dovolit
a tak Walensa chce aspoň
strčit nohu do dveří „sjemu“

Výraz „volby bez konfrontace“ v polské realitě dosud znamenal, že vládnoucí komunistická strana jmenuje sama kandidáty - v dnešním Polsku třeba i nestraníky - ale chce mít všude zajištěnou většinu; přitom je jiným skupinám v parlamentě povolen malý počet míst podobně jako stranám Národní fronty v Československu. Od konce 2. světové války tento systém zajišťuje polským komunistům vždycky a všude absolutní většinu. Solidarita tyto „volby“ konané po komunisticku, od r. 1980 boj-

kotovala. Walensa potom oznámil, že delegace Solidarity přijímá základní návrhy, které Kiszczak vyslovil. Solidarita se prý zúčastní tohoto nedemokratického systému, aby tak získala oporu veřejnosti pro slíbené vládní reformy, ovšem ale s podmínkou, že budou na jednotné kandidátce i její kandidáti. Tím se chce odvděčit komunistické straně za to, že jí bude opět udělen zákonný status. Čeká se, že příští parlamentní volby, samozřejmě provedené po komunistickém způsobu, se budou konat letos v květnu či v červnu. - Týdeník Solidarity

„Tygodnik Mazowsze“ k tomu napsal tento komentář: „Naším hlavním politickým ústupkem je vzdát se bojkotu voleb do parlamentu a namísto toho tyto volby podporovat a zúčastnit se jich podporou našich kandidátů, ikdyž tyto volby nebudou ještě demokratické. Komunisté si „na zkoušku“ podrží svou většinu a my si při tom pokusu nebudeme moci zorganizovat svou politickou stranu. Pro mnohé je tento

(Pokračování na str. 7)

Naši exilní Otcové biskupové - Slovák Dominik Hrušovský a Čech Jaroslav Škarvada při biskupském svěcení papežem Janem Pavlem II. v basilice sv. Petra o svátku Zjevení Páně 6. ledna 1983.

VÍRA V DNEŠNÍM SVĚTĚ

PASTÝŘSKÝ LIST V POSTNÍ DOBĚ L.P. 1989
NAŠEHO EXILNÍHO OTCE BISKUPA
DR. JAROSLAVA ŠKARVADY
VŠEM ROZVÁTÝM KRAJANŮM PO SVĚTĚ

Snad všichni víme, že se církev v naší vlasti připravuje na velké jubileum mučednické smrti svatého Vojtěcha desetiletím mravní obnovy a ozdravení, která postupuje podle promyšleného plánu. Tématem letošního roku je „víra v moderním světě“. Nad ní se chceme zamyslet i my v tomto pastýřském listu.

Kdo přišel do Západního světa z komunistické země, potřebuje trochu času, aby se rozhlédl po situaci nejen hospodářské, nýbrž i kulturní a duchovní. Zatímco mu doma tvrdili, že náboženská víra je překonaná, zde se ze statistik uveřejněných např. v prvním letošním čísle londýnského týdeníku The Economist (1) dozví, že podle posledních výzkumů věří v Boha anebo aspoň v nějakého univerzálního Ducha 94 % obyvatel Spojených států a že počet lidí, kteří se prohlašují za ateisty činí necelých 5 % obyvatel naší planety (224 milionů ze 4 miliard 939 milionů). V samém Sovětském svazu se dá podle stejného pramene počítat dnes s 60 milióny lidí, kteří žijí nábožensky, což je po sedmdesátileté ateistické propagandě jistě pozoruhodné. Tím spíš, že k těmto praktikujícím občanům patří především dvě skupiny: na jedné straně ti nejprostší, na druhé straně ti nejvzdělanější. Nejsou nám bohužel dostupné statistiky z naší vlasti, ale vše naznačuje, že i u nás je náboženská otázka velmi živou a že zvláště mezi mladými a mezi inteligencí vzrůstá počet křtů a návratů do církve.

Jak to vysvětlit? Nejvýstižnější odpověď dal snad už starověký spisovatel Tertullian, který mluvil o „duši od přirozenosti křesťanské“, tj. tihnoucí k poselství evangelia. V člověku je něco, co mu nedá pokoj, co ho nutí hledat původ a smysl jeho existence. Ještě se nikdy nikomu nepodařilo dokázat, že náš svět a zvláště naše existence jsou beze smyslu. Že všechny zákony vesmíru jsou jen výsledkem náhodné souhry slepých sil. Dovolávat se tu vědy nevede k cíli. Věda totiž jen odhaluje, popisuje, měří a vysvětluje jevy v našem vesmíru, v té nesmírné „krabici“, jež je naším prostředím. Ale jak to, že celá tato „krabice“ vůbec existuje? Na čem spočívá její zákonitost? Zde jde o samotný základ vědy, o její možnost a ospravedlnění, o existenci lidského intelektu, který celou tu skutečnost dovede proniknout, kterému není ani vesmír dost velkým ani atom dost malým, který je prostě otevřen bezbřehému bytí. To jsou vůbec nejzákladnější otázky, otázky po základech vědy samé, na které je kompetentní pouze filosofie.

Ta pak může dát jen dvě odpovědi, které jsou zároveň výsledkem určité opce, svobodné volby: buď' přijmu existenci nějaké vyšší Inteligence, která dává našemu vesmíru se vším, co v něm žije a existuje, smysl, anebo prohlásím vše - a tím samozřejmě i své uvažování - za nesmyslné. Je možný ovšem i třetí postoj: vrhnout se do víru života, a když se takové otázky vynoří, zapnout si televizor anebo je prostě utopit v opojení smyslu. To ovšem není řešení hodné myslícího člověka a v žádném případě nikoho definitivně neuspokojí.

(Pokračování na str. 11)

Sloupek informací

**o skutečné
politické a hospodářské situaci
v dnešní - přírodně bohaté africké zemi
Zairu - bývalém Belgickém Kongu.**

Mobutu vládne v Zairu „po afriku“

Joseph-Desiré Mobutu, syn kuchaře v hotelové službě, byl rotmistrem v koloniální armádě v tehdejší hlavním městě Katangy - Elisabethville, které se dnes jmenuje Lubumbashi - (to jméno nemá nic společného s Lumumbou, ale je to jméno řeky, která městem protéká a vlévá se do Lualaby. Jméno této řeky, která je už mezi Elisabethville a Jadotvillem širší než je Vltava v Praze, se pak už v provincii Kasai mění na jméno Kongo). Když se 30. června r. 1960 tehdejší Belgické Kongo stalo nezávislou zemí, jeho nový prezident Joseph Kasavubu jmenoval Mobutu vrchním velitelem nové branné moci postavené na původní koloniální armádě. Mobutu se mu za to ale špatně odvděčil: v r. 1965 když už OSN zneuzlí autoritu Moizise Tchombeho, který celé Kongo svými privátními žoldnéři pacifikoval i sjednotil, vyhnal z Leopoldville sovětské i čs. „diplomaty“ - špióny, a znemožnil jakékoliv působení nejnebezpečnějšího komunistického agenta Gisengu - (přip-

raveného na tu roli v Moskvě a v Praze) - a když pak Tchombeho nakonec v Alžírsku zabili, Mobutu se zbavil s pomocí armády i prezidenta Kasavubu a sám se prohlásil za prezidenta své země. Předtím v letech 1960-63 tam došlo k uměle vyvolané občanské válce. První ministerský předseda nezávislého Konga Patrice Lumumba se chtěl s pomocí Sovětů sám zmocnit vlády a provést revoluci. Tehdy využila vzniklého chaosu na nerosty bohatá provincie Katanga, která pod vedením Tchombeho prohlásila svou vlastní přechodnou nezávislost až do doby, kdy se chaos v Kongu uklidní. Také provincie Kasai, bohatá na diamanty, se pod vedením Kalonjiho chtěla stát nezávislou. V tehdejší městě Stanleyville pak ještě jiní cizí zájmoví jedinci, zejména Mulele, bojovali o moc. Kongo bylo v plném chaosu. Pod vedením USA Spojené národy tam nakonec poslaly „mírovou armádu“, která tam pomocí moderních zbraní rozdrtila chatrně vyzbrojené a vycvičené skupiny vzbouřenců a znovu podřídila

celou zemi pod autoritu centrální vlády prezidenta Mobutu. Za této občanské války a „mírových“ akcí armád Spojených národů tam zahynulo - podle odhadů OSN - asi 100.000 lidí; podle jiných odhadů jich však zahynuly možná až tři miliony. Toto poslední číslo se zdá spíše odpovídat skutečnosti; při dřívějších sčítáních obyvatel za belgické nadvlády žil totiž v této zemi přibližně stejný počet mužů jako žen; při prvním sčítání po válce však tam bylo o tři miliony více žen než mužů a pouze muži se zúčastnili aktivních bojů. OSN samozřejmě také neříkalo vždycky plnou pravdu; když například OSN prováděla vojenskou „pacifikaci“ provincie Kasai, prohlásila, že při jejích „mírových“ akcích tam byli zabiti pouze tři lidé. Oční svědkové z různých míst provincie, plně věrohodní, však tvrdili, že po tehdejších bojích tam na vlastní oči viděli stovky mrtvol.

Stát Zair je více než třikrát větší než Texas a dnes má už 33 milionů obyvatel; při udělení nezávislosti v r. 1960 tam podle odhadů žilo asi 16 až 17 milionů lidí s pouhým statisícem Europeanů. Toto obyvatelstvo se dělí asi na 200 různých kmenů z nichž však žádný nepředstavuje více než 5 % obyvatelstva. Zair je po JAR jednou z nejbohatších afrických zemí na cenné nerosty. Je jedním z předních světových producentů mědi a největším světovým producentem uranu a kobaltu, strategického kovu, z kterého se vyrábějí motory pro trysková letadla; podle odhadů chová 60 až 70 procent všech rezerv tohoto kovu existujících na světě. Kromě toho je největším světovým producentem průmyslových diamantů a velkým producentem zlata, stříbra a manganu. Atomová bomba shozená na Hirošimu byla v Chicagu vyrobena z uranu 235 z konžské Katangy.

Mobutu podnikl všechno, aby se stal trvalým vládcem své opět sjednocené země. USA a jejich spojenci mu v tom ochotně pomáhali, protože jim záleželo na stabilitě této země, velmi bohaté na suroviny a na tom, aby se tam nedostali Sověti. Proto byli hotovi podniknout vše, aby se nedostala do sféry zájmů SSSR. V době zmátků v letech 1960-62 za Lumumbu - (kterého se souhlasem vlády prezidenta Kasavubu neodpravil Tchombe, ale lidé z Masai v odvetu za to, že tam Lumumba poslal vojáky OSN k potlačení vzpoury) - Sověti v pozadí úporně usilovali o přetažení Konga do svého táboře. Podle jiného názoru, který

možná není vzdálen od reality, Sověti vyvolali v r. 1962 kubánskou krizi proto, aby odvrátili pozornost USA a Západu od tehdejších událostí v Kongu: jejich machinace se však nepodařily, protože kubánská krize byla nečekaně vyřešena a nakonec rychle vyřešena s podmínkou, že prezident Kennedy nechá Castra na Kubě vládnout. Mobutu se sám nejdříve povýšil na generála a později dokonce na maršála, jímž zůstává až dosud. Zavedl kult své osobnosti i své matky a všechno „poafričtil“. Kongo se napříště jmenovalo Zair, hlavní město Leopoldville bylo přejmenováno na Kinšasa a i ostatním městům dal čisté africká jména. Všichni obyvatelé se musili zřici svých křesťanských jmen a nahradit je jmény africkými. Sám si dal jméno: „MObutu Sese Seko Kuku Ngbendu wa za Banga“, které znamená: „všemocný válečník, který kvůli své vytrvalosti a nezlomné vůli kráčí od jednoho vítězství k druhému, zanechávaje za sebou oheň.“ Založil svou vlastní mystiku „mobutismu“ a nechal se nazývat „Le Guide - vůdce“ a také „Le Messie - mesiáš“. Jeho zeměla matka byla uctívána jako polobohyně.

Všechny katolické školy byly postátněny, ze škol bylo vyloučeno náboženství a nahrazeno vyučováním staré africké moudrosti a kultem „vůdce Mobutu“. Před vyučováním a po vyučování mu jsou vždycky vzdávány hold a úcta. Náboženský tisk byl zastaven a zakázán. Jsou dovoleny pouze publikace vynášející jeho politiku, jeho hnutí a starou africkou moudrost. Žádné uchýlkářství není dovoleno. Arcibiskup v Kinšase kardinál Malula byl na několik měsíců poslán do vyhnanství do Vatikánu, protože byl obviněn z „hrozného zločinu“: vyslovil pochybnost o správnosti některých zásad „moudrosti starých afrických předků“, které jsou neslučitelné s křesťanstvím. Nyní je kardinál Malula opět ve své arcidiecézi, avšak všechno dosud zůstává tak, jak to Mobutu původně rozhodl.

Různými - opravdu málo moudrými kroky - přivedl africký Führer Mobutu ekonomii své bohaté země na pokraj propasti. USA vždycky pomohly Zairu vyvarovat se úplného ekonomického zhroutení. Sám Mobutu je velmi bohatý; belgičtí bankéři odhadují jeho osobní jmění na 2,5 bilionu dolarů. Je jedním z nejbohatších jedinců na světě. Část výpomoci ze zahraničí i část výdělku ze zahraničního obchodu je ihned různými ok-

likami poslána na jeho konto do různých bank v Belgii, ve Francii, ve Švýcarsku a jinde. Mobutu má své zámky a jiné nemovitosti ve Francii, v Belgii, ve Švýcarsku a v Pobřeží slonoviny. V samotném Zairu vlastní 11 paláců, včetně jednoho ve vesnici Gbadolite v severním cípu země, odkud pocházeli jeho předkové. V jeho tamním paláci, zvaném „Versailles džungle“, služebníci v obřadních livrech obsluhují Mobutu a jeho hosty, kterým mimo jiné předkládají kořeněné křepelčí jazyčky a vybraná francouzská vína. Jeho poddani však žijí na venkově stále svým primitivním způsobem a ve městech žijí v bídě a v nezaměstnanosti. Podle finančních odborníků v Zairu národní důchod „per capita - na hlavu“ činí pouze 180 dolarů ročně, což představuje osmý nejmenší důchod per capita na celém světě. Třetina tam narozených dětí zemře dříve, než dosáhnou pěti let svého věku. Mobutu svaluje vinu za špatnou ekonomickou situaci země na vydráždění kolonialistů a na „zlobné evropské obchodníky a podnikatele“. Mládež, která nikdy koloniální dobu nepoznala, zpívá truchlivé písně o tom, jak bělošští kolonialisté zle nakládali s ubohými černochy a je vydrážděná. Ti z domorodců, kteří si dosud na koloniální dobu pamatují, však musejí mlčet jako ryby, nechť-li být kruté potrestáni. Za koloniální doby Kongo vyváželo potraviny do ciziny, avšak dnešní Zair musí dovážet z ciziny více než čtvrtinu potravin, kterých potřebuje k výživě svého obyvatelstva. Mobutu zaslal ekonomii Zairu ránu z milosti, když na začátku sedmdesátých let dal zkonfiskovat podniky, vlastněné Evropany, a rozděl je zairským domorodcům. Za dva roky se pak národní ekonomie zmenšila o 15 %. Mobutu tedy opět rozkázal vratu podniky jejich původním bělošským majitelům, avšak tyto co nejdříve své podniky rozprodali a ze Zairu odešli.

Ekonomická výpomoc z ciziny zemi mnoho neprospěla. Část si jí ponechal pro sebe sám Mobutu a jeho blízcí příbuzní, přátelé a spolupracovníci ve vládě i v armádě. Značné části bylo užito na zbudování různých prestýžních staveb a na uskutečňování projektů, které nemají žádnou ekonomickou hodnotu. Různé ekonomické podniky byly naprosto pochybné hned od počátku. Byla například zbudována velká ocelárna v Maluku. Záhy však po jejím zahájení provozu byla

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VILHRAV“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - RÍDE: Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zastupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str., Suite 1360, Chicago, IL 60602
(312) 263-0060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

zase zavřena, protože se zjistilo, že ocel, koupená v cizině, stála pouze polovinu toho, co představovaly náklady, potřebné k výrobě domácí oceli. Jiným ekonomicky málo výhodným projektem bylo zbudování elektrického vedení od elektrárny Inga - nedaleko hlavního města Kinšasy - až do provincie Shaba (bývalá Katanga) na jihu země. Zbudování tohoto 2.000 kilometrů dlouhého vedení přes džungli bylo původně odhadováno na 200 milionů dolarů; ve skutečnosti však stálo celý bilion dolarů. Kdyby byla bývala přímo na místě v Shaba zbudována hráz s elektrárnami, bývalo by to stálo méně než 70 milionů dolarů. Mobutu však chtěl mít po ruce knoflík, kterým by po libosti mohl přerušit dodávky elektrického proudu nespolehlivé provincii, kdyby se proti němu začala bouřit kvůli tomu, že ze svého bohatství nedostává téměř nic. Měď, kobalt a jiné kovy totiž představují 60 % všech příjmů Zairu z vývozu do zahraničí.

□ Mobutu se udržuje u moci africkými metodami

Mobutu je považován za velmi „obratného politika afrického stylu“. Už své země vládne 23 let; jen málo afrických vládců se tak dlouho udrželo u moci. Jeho prvním „prostředkem“ pro udržení se u vládní moci je teror a zastrasování. Jeho špióni jsou všude přítomni. S politickými odpůrci a nepřáteli jeho režimu se jedná bez milosrdenství. Jsou posláni do vězení, kde v podzemních kobkách žijí ve tmě spolu s jedovatými hady. Případné jejich mrtvoly pak jsou prostě odneseny pryč. V blízkosti některých vojenských základů v divoké džungli existují koncentrační tábory, odkud se ještě nikdo živý nevrátil; tamní způsob zacházení prý vydrží i ten nejsilnější člověk pouze několik měsíců. Uvnitř samotné armády se také hledají „černé ovce“. Přesto - čas od času se tam s veškerou tajností hledají MObutovými donašeti ochotníci k provedení státního převratu proti Mobutově diktatuře. Běda však těm, kteří se nechají zlákat a slibí svou spolupráci v případě vzbouření. Veřejně pak jsou odsouzeni k smrti kvůli velezradě a po vypíchnutí očí - aby nemohli utéci, jsou pak veřejně popraveni v přítomnosti armády i lidu zastřením nebo oběšením.

V r. 1984 dal Mobutu také zorganizovat „volby“; pak bylo oznámeno, že celých 99,19 % voličů mu dalo své hlasy, zatímco pouze 0,81 % voličů s ním prý bylo nespokojeno. Na

základě tohoto čísla pak prohlašoval, že se u obyvatelstva těší velké oblibě a že všichni jej prý mají ve velké lásce a oblibě.

V posledních letech Mobutu si někdy zajišťuje loajlnost významnějších lidí tím, že si je „koupí“. Tak například zbavil funkce svého ministerského předsedu jménem Nguza Karl-I-Bond-a. Mobutu totiž nenechá nikoho zastávat ministerskou funkci déle než 6 měsíců, aby tak ministrům znemožnil zbudovat si pro sebe svou vlastní „mocenskou základnu“. Nguza tedy uprchl do Belgie, protože nevěděl, co pro něho Mobutu chystal. Obával se totiž, že by jej mohl z něčeho obvinít, dát uvěznit a možná i popravít. V r. 1981 pak svědčil před US Kongresem, že v Zairu byl podroben trýznění, a že Mobutu v letech 1979-83 si ze zahraniční výpomoci pro Zair zabral pro sebe 200 milionů dolarů. V r. 1986 si ho však Mobutu získal tím, že jej jmenoval velvyslancem Zairu v USA a později jej učinil ministrem zahraničí. Dnes je Nguza opět nejvěrnějším služebníkem zairského vládce - i když mu nedůvěřuje a obklopal se tajnou osobní gardou, která jej má varovat a chránit. Jiní, kteří před Mobutem uprchli do ciziny, neměli takové štěstí. Mobutu je příkladem různými sliby zpět a pak je dal uvěznit, anebo bez soudního procesu zlikvidovat.

Přesto však USA a jejich spojenci stojí neochvějně na straně Mobuta. Je prý dnes jediný, kdo je schopen zajistit stabilitu ve své strategicky důležité zemi, bohaté na přírodní zdroje. Na konci sedmdesátých let vznikla v důlním městě Kolwezi vzpoura bývalých katanžských bojovníků proti Mobutově diktatuře a bylo nebezpečí, že tato vzpoura by se mohla rozšířit i po celém Zairu. Tehdy Maroko, Francie a Belgie tam poslaly své vojáky, kteří s pomocí US letadel tuto vzpou-ru potlačili.

Vztahy USA s Mobutovým Zairem jsou velmi přátelské. USA každoročně poskytují Zairu středrou finanční výpomoc, která je prakticky darem, podobně jako je darem americká výpomoc Izraeli. V r.

1988 Zair obdržel od USA 60 milionů dolarů ekonomické výpomoci. Protože však někteří US kongresníci poukazovali na to, že režim Mobutu je korumpovaný, že Mobutu užívá cizí výpomoci pro sebe, a že žije výstředním luxurním stylem, byla v tom roce US vojenská výpomoc Zairu snížena o polovinu - na pouhé 3 miliony dolarů. Washington zavírá oči nad tím, že režim Mobutu je korumpovaný, že vážně porušuje lidská práva a že vůbec není plně „etický“; tvrdí, že od nové africké země není možno očekávat stejná striktní mravní kritéria, jež USA očekávají od svých západních spojenců, anebo od starých kulturních zemí ve východní Evropě, které dnes trpí pod komunistickými režimy, řízenými z Moskvy.

Spojené státy mají v Kinšase jedno z největších velvyslanectví v celé Africe. Američtí vojáci také pravidelně v Zairu řídí vojenské manévry. Mobutu také dobře ví, co má dělat, aby si přízeň USA udržel. Přes Zair je dopravována US vojenská výpomoc bojovníkům UNITA v Angole, kteří bojují proti tamní marxistické vládě. V r. 1983 Zair poslal do Čadu svých 2.000 vojáků, aby pomohli pro-západnímu režimu presidenta Hissene Habrého v boji proti libyjským vojákům plukov. Moammara Gadhafiho. Čeká se, že vztahy mezi Mobutu a USA budou dále velmi přátelské i za presidenta George Bushe; Mobutu prý bude prvním z afrických vládců, který jej přijede do Washingtonu navštívit.

Ovšem, škoda, převelká škoda, že v bývalém Belgickém Kongu bylo zbouřeno, rozbito, zničeno a zmařeno nejen tolik užitečných staveb, školních budov, nemocnic, kostelů, misií a dobrých kulturních iniciativ, že to všechno vrátilo celou zemi téměř o celé století nazpět. V neposlední řadě má ovšem tohle vše „na svědomí“ také Moskva, která v srpnu r. 1960 hrozila v OSN dokonce i rozpoutáním války, nedonutí-li USA s Belgií chytrého a rozumného Tchombeho k tomu, aby ihned zmizel z nově vzniklé politické scény v Kongu a znovu připojil Katangu - velkou jako Francie - k ústřední vládě v tehdejší Leopoldvillu.

Sověti odešli konečně z Afghánistánu, ale co bude dál?

Kábul. — Protože Sověti opustili hlavní město Afghánistánu Kábul a v soulase s uzavřenou smlouvou v Ženevě opustí Afghánistán v příštích dnech (do středy 15.2.1989), vznikl už problém, kdo bude nyní zásobovat potravinyami dvoumilionové město Kábul, které je ze všech stran obklíčeno islámskými bojovníky mujaheddin. Sověti tam dopravovali pro tamní vyhladovělé obyvatelstvo 100 tun potravin denně. Žádné mezinárodní výpomocné akce nejsou nyní možné, protože mujaheddin hrozí sestřelit každé letadlo, které by do města chtělo dopravit životní potřeby. Čtejí tak rychle způsobit pád tamní marxistické vlády presidenta Najiba; říkají, že dodávkami potravin by se existence jeho vlády jen prodlužovala. V Kábulu už nyní asi 30 tisíc dětí trpí prý kritikou podvýživou a asi milion lidí je bez příštěší. Navíc je tam letos právě velmi tuhá zima, nejhorší v posledních 16 letech. Spojené národy se sice úporně snaží přivést velitele mujaheddin k tomu, aby dovolili přepravu potravin do Kábulu, avšak dosud neměly úspěch. Také se zdá, že po odchodu Sovětů a po pádu marxistické vlády v Kábulu „dojde v Afghánistánu k opravdové občanské válce mezi různými stranami uvnitř bojovníků mujaheddin, kteří byli jednotni jen v touze vyhnat Sověty.

Sejdou se letos v Římě konečně papež Jan Pavel II. se sovětským Gorbačovem?

Vatikan. — Dne 6. února navštívili papeže Jana Pavla II. sovětský aktivista Andrej Sacharov a jeho žena Jelena Bonner; mluvili spolu rusky celých 80 minut. Pozorovatelé si přitom všimli toho, že obyčejně papežské audience za Jana Pavla II. jsou krátké, veřejné a konají se za dne; tato audience byla dlouhá, soukromá a konala se ve večerních hodinách. Mimo jiné prý také hovořili o katolické církvi v SSSR a o ukrajinské katolické církvi východního obřadu, která byla v r. 1946 násilně připojena k ruské pravoslavné církvi. Sacharov je kandidátem pro příští volby do sovětského „parlamentu“ a možná že otukával možnost papežova setkání s Gorbačovem až přijede na oficiální návštěvu do Itálie.

Československá ženská národní rada v exilu SVOLÁVÁ ŘÁDNOU VALNOU HROMADU

v neděli 19. února 1989
ve 2 hod. odpoledne
v místnosti č. 7, škola T. G. Masaryk, 5701 západní 22. Place, Cicero, Illinois.
Prosíme členky, aby uhradily členské příspěvky (\$5.-) buď osobně před zahájením Valné hromady nebo zasláním šeku na sestru pokladní.
Hosté vítáni!
Rozina Nehasilová
předsedkyně
Věra Rokničová, jednatelka

Pražský arcibiskup František kard. Tomášek vyjádřil písemně vládě ČSSR rozhořčení nad policejním násilím proti pokojnému shromáždění čs. občanů při pietní poctě 20. výročí sebeobětování studenta Jana Palacha

Praha. — Kardinál František Tomášek, pražský arcibiskup, protestoval ve svém dopise čs. ministru vnitra Ladislavu Adamcovi proti „hrubému násilí“ policie při pokojných demonstracích, konaných pražskými občany u příležitosti 20. výročí tragické smrti Jana Palacha. Policie užívala proti demonstrantům vodních kanonů, slzotvorného plynu, policejních psů a 19. ledna dokonce některé demonstranty povalila na zem a zbila je obušky. Tehdy 14 lidí, včetně tří policistů, bylo zraněno a desítky aktivistů byly zatčeny. Kardinál Tomášek vyslovil ve svém dopise obavu nad tím, že „potlačení dialogu mezi občany a vládou by mohla být zcela nenadále vyprovokována konfrontace ke škodě všech.“ Dále řekl, že „oprávněná touha občanů, žít ve svobodném prostředí - což se stalo ve všech pokrokových zemích z konce našeho 20. století samozřejmou věcí, nemůže být utlumena hrubým násilím.“ Pak ještě dodal: „Je nejvyšší čas ke skončení údobí nespravedlnosti! Důvěra věřících stejně jako důvěra většiny obyvatelstva, byla silně otřesena akcemi policie proti pokojným protestům.“

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. 2414, S. 61st. Ave.

SOCIAL „PRAŽSKÝCH PEPÍKŮ“

(Good Joes)

KARLIN HALL - 5304 FLEET AVENUE Cleveland

February 26, 1989

DANCE 3 P.M. TO 7 P.M.

MUSIC JACK BELLS ORCHESTRA

FOOD AVAILABLE BY ERNIE IN THE FLATS

DOBA POSTNÍ

DRUHÁ NEDELE POSTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Přikázal jsi nám, Bože, — abychom poslouchali tvého milovaného Syna. — Prosimé tě proto, živ náš mysl svým slovem, — abychom očistěným duchovním pohledem — radostně nazírali tvou slávu. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Gn 15, 5-12, 17-18)

Bůh vyvedl Abraháma ven a pravil: „Pohlédni na nebe a spočti hvězdy, může-li je spočítat!“ — a dodal: „Tak (četné) bude tvé potomstvo!“ (Abrahám) uvěřil Hospodinu, který ho za to uznal za spravedlivého.

(Znovu) mu pravil: „Já jsem Hospodin, který tě vyvedl z Uru Chaldejců, abych ti dal tuto zemi v majetek.“ (Abrahám) řekl: „Pane, Hospodine, podle čeho poznám, že ji dostanu v majetek?“

(Bůh) mu řekl: „Vezmi pro mne jalovici, kozu, beranu, všechny tříroční, pak ještě hrdličku a holoubě.“

(Abrahám) mu přinesl všechna tato zvířata, rozpůlil je a položil jednu polovici proti druhé, ale ptáky nerozpůlil. Draví ptáci se slétali na mrtvá těla, ale Abrahám je odháněl. Slunce se sklátilo k západu, když Abrahám upadl do hlubokého spánku, pojal ho hrůza, velká tíseň.

Zatím slunce zapadlo, nastala tma a hle — dýmající pec a ohnivá pochodně přešly mezi oněmi rozpůlenými částmi. V ten den uzavřel Hospodin s Abrahámem smlouvu a řekl: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od egyptského potoka až k velké řece, řece Eufratu.“

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOSTOLA PAVLA FILIPANŮM (Flp 3, 20-4, 1)

Bratři! My máme svou vlast v nebi, odkud s touhou očekáváme jako spasitele Pána Ježíše Krista. On přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené. Způsobí to jeho moc, protože jí si může podřídit všechno.

A tak, moji bratři milovaní a vytužení, moje radosti a koruno, stávejte v Pánu pevně, milovaní!

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 9, 28b-36)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil. A když se modlil, nabyla jeho tvář jiného vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. A hle, rozmnožovali s ním dva muži — byli to Mojžíš a Eliáš; zjeví se v slávě a mluví o jeho cestě, kterou měl naplnit v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. Když se probudili, spatřili jeho slávu i ty dva muže, stojící spolu s ním.

Vtom se ti muži od něho začali vzdalovat; Petr mu řekl: „Mistře, je dobré, že jsme zde; udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň.

A z oblaku se ozval hlas: „Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouchejte.“ Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. On ěmukli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli.

Otec Jiří Novotný S.J.

2. neděle postní

19. února 1989

**Evangelium: Lk., 9, 28b-36
Proměnění Páně**

„My jsme s ním byli na svatě hoře“, tak vzpomíná jménem Petrovým autor druhé epištoly na Proměnění Páně. Tato událost spolu se Zjevením Páně se vymyká lidskému obrazu Páně, jakým se ho snažili zobrazit evangelisté, aby ho co nejvíce zpřístupnili svým posluchačům a čtenářům. Všichni ti, synoptičtí evangelisté vidí Pána při Proměnění v podobě tak slavnostní, že žádný král ani císař při svém největším triumfu se mu nemohl vyrovnat. Jeho tvář svítila jako slunce a oděv se skvěl bělostí nadzemskou.

Srovnáme-li tento popis s tím, co známe o jeho zjeveních po zmrtychvstání, zjistíme nápadný rozdíl. Po zmrtychvstání sice vidíme na Pánu mnohé vlastosti, které svatý Pavel připisuje tělu oslavenému, ale v podstatě se mu jednalo o to, aby příštím svědkům svého zmrtychvstání potvrdil, že on je týž člověk, - tedy ne nějaká nadlidská bytost - který s nimi obcoval před svou smrtí. Nevadí, že se zjevoval kdy a kde chtěl, že mohl měnit podobu do té míry, že ho hned nepoznali, že jeho tělo procházelo dvěma, trval na tom, že může přijímat potravu, i když po zralé úvaze můžeme klidně tvrdit, že ji nepotřeboval. Nikdy však jeho

osobnost nezářila takovým způsobem jako právě při Proměnění.

Při Proměnění z něho vycházelo zvláštní světlo, které apoštolům dávalo hluboký dojem pohody a štěstí, takže byli hotovi zapomenout na celý svět a na věky s ním na tom místě zůstat. Proto také svatý Petr tam chtěl postavit tři stany pro Pána a jeho besedníky. Na pozdější generaci východních asketů tato zářivá zkušenost udělá takový dojem, že budou mluvit o „táborském světle“ jako o projevu samotného Božství již zde na zemi, jako o světle nestvořeném, kterého se stanou účastníky ty duchovní osoby, které se svou mimořádnou snahou povznosou na výšiny křesťanské dokonalosti. I když na Západě se bude pochybovat o pravověrnosti takové domněnky a možnosti existence podobného světla nestvořeného, věčného, v našem světě pomíjejícím, samo učení poukazuje na mimořádnost zjevu Proměnění.

Jeho vynikající význam ještě zvyšuje přítomnost svědků Starého zákona. Budiž mimochodem poznamenáno, že při proměnění byli přítomni nejvýznamnější zástupci jak Starého zákona tak i Nového zákona. Nebylo větších osobností nad zákonodávce Mojžíše a nejmocnějšího proroka ohnivého Eliáše. Petr, Jakub a Jan, jsou považováni vždy za apoštoly veliké. Příchod Mojžíše a Eliáše předpokládá již určité vzkříšení z mrtvých. Je sice pravda, že podle slov Páně Bůh

Abraháma, Isáka a Jakuba je Bohem živým, a že tedy podle židovského ponětí člověk tak docela svému Bohu neumírá, ale o tom, že by se se zemřelými mohlo mluvit, čteme ve Starém zákoně jen jedenkrát, totiž když král Saul si dal od endorské čarodějnice vyvolat Samuela, aby se před bitvou s Filištany dověděl o svém osudu. Na hoře Tábor se jistě jednalo o předzvěst zmrtychvstání, jak tomu bylo také při vzkříšení dcery Jairovy, mládence naimského nebo Lazara, nemluvě už o těch zemřelých, kteří se ukázali ve Starém městě po smrti Páně na kříži.

Přitom se ovšem nesmí pomíjet fakt, že hlavní osobností tu není ani zákonodávce ani prorok, nýbrž Kristus Pán. Nezapomínejme totiž, že se to událo v době židovské, kdy učení Páně se ještě všeobecně neuplatnilo a kdy v očích israelského národa, ke kterému apoštolé také patřili, Mojžíš a Eliáš měli posud mnohem větší autoritu než sám Pán. Jenže hlas nebeského Otce, který se tam ozval, neplatil jim, nýbrž výhradně jemu. Oni tam hrají jen vedlejší úlohu. Jejich přítomnost však měla nesporně potvrdit autenticitu hlasu Otcova.

Můžeme si položit ještě jednu poslední otázku, proč se toto evangelium objevuje právě v době postní, dělá to vždycky s pohledem pevně upřeným na slávu a radost zmrtychvstání. Ne Velký pátek, den vykupitelské oběti Krista Pána, nýbrž velikonoční neděle je největším křesťanským svátkem. Kromě toho právě v Lukášově evangeliu najdeme poznámku o tom, že Kristus Pán mluví s Mojžíšem a Eliášem o své cestě do Jeruzaléma. A nemohl mít posluchače vhodnější než právě ty dva zástupce Starého zákona. Všichni spravedliví Starého zákona žili vírou a nadějí v příštího Vykupitele, jak nás o tom překrásně poeticky zpravuje jedna z posledních kapitol listu k Židům a osobní setkání s tímto mužem Božím jim mohlo uvádět na mysl známá slova starce Simeona v chrámě: „Nunc dimittis. Nyní propouštíš, Pane, svého služebníka v pokoji, protože mé oči viděly tvou spásu.“

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošitých dek a polštářů z husího prachového perí a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Výroční schůze clevelandského Distriktního svazu českých katolíků

V neděli 29. ledna 1989 se konala v odpoledních hodinách výroční (společenská) schůze Distriktního svazu českých katolíků v Clevelandu. Byla pořádána ve spolkové místnosti školy P. Marie Lurdské na 55. vých. ul., za účasti 80 členů a příznivců Svazu.

Schůzi zahájil modlitbou náš kaplan Otec Jan Anděl. Pomodlili jsme se za zemřelé členy našeho Svazu, jmenovitě za nedávno zesnulé; ses. Jos. Kašpárkovou a p. Pavla Greguše z kanadského Chatham. Schůzi řídil předseda br. Václav Hyvnar, který přivítal přítomné a vyslovil radost nad hojnou účastí. Vzpomenul kruté persekuce Augustina Navrátila, iniciátora petice za náboženskou svobodu v Československu, kterého čs. úřady vězní v psychiatrickém ústavu. Tajemník br. Václav Hesoun podal zprávu o naší činnosti za uplynulý rok (kterou uvěřejňujeme). Jeho zpráva byla s povděkem přijata a schválena. Pokladní zprávu podal odstupující pokladník br. Frank Soukup. Jeho zpráva byla rovněž schválena. Také naše dlouholetá a obětavá sestra Anna Císařová odstupuje ze své funkce vedoucí našich podniků (Entertainment). Předseda br. Hyvnar poděkoval vřelými a srdečnými slovy oběma za jejich horlivou mnohaletou práci pro náš Svaz. Předal jim na památku jejich záslužné práce plakety čestného uznání. Předseda představil pak naše tři nové úředníky: br. Rudolfa Peřinu, pokladníka, dále Josefa Douda, účetního a Lillian Gluvna, vedoucí našich podniků (Entertainment). Jménem našeho Svazu předseda blahopřál přítomným manželům Ludvíku a Marii Fiedlerovým k 60. výročí jejich manželství. Jejich sňatku bylo požehnáno 9. února 1929 v kostele Zvěstování P. Marie ve Vlachovo Březí na Šumavě. Náš kaplan Otec Jan Anděl slavil v uplynulých dnech 78. narozeniny. Přítomný mayor-emeritus Ralph J. Perk Sr. dovršil 75 let 19. ledna. Srdečně jsme mu blahopřáli a br. Kocáb, předseda ČKJ vyřizoval br. J. Perkovi Sr. blahopřání také od farnosti sv. Antonína z Chatham. Br. Jos. Kocáb nás in-

formoval o růstu České katolické jednoty a pověděl nám, že tajemnice Jednoty ses. Elsie Filous dovršila 50 let práce pro ČKJ. - Br. předseda Hyvnar také blahopřál přítomnému Ralph J. Perkovi Jr. k jeho nedávnému zvolení za předsedu clevelandské školní rady.

V závěru schůze mayor-emeritus br. Ralph J. Perk Sr. nastolil nový výbor pro rok 1989 a žádal nás, abychom nadále usilovali o udržení dědictví otců a našich národních a náboženských tradic. - Po schůzi byla přátelská beseda, pro níž naše sestry připravily hojné a chutné občerstvení.

Zpráva o činnosti Distr. svazu českých katolíků v Clevelandu za rok 1988

Jako v minulých letech jsme také loňského roku zahájili naši činnost výroční společenskou schůzí v neděli 24. ledna 1988 odpoledne ve spolkové místnosti školy P. Marie Lurdské. Na schůzi přišlo 70 členů a přátel Svazu. Schůzi řídil br. Václav Hyvnar a úředníci podali zprávy o činnosti za rok 1988. Předseda poděkoval úředníkům za obětavou a svornou spolupráci a členům za podporu našich snah i podniků. Krátkým pozdravem nás pozdravil také náš kaplan Otec Jan Anděl a žádal nás, abychom hleděli Svaz nadále udržet a v naší práci pokračovali. Nastolení úředníků vykonal Ralph J. Perk Jr. Úředníci našeho Svazu v r. 1988 byli: Předseda Václav Hyvnar, kaplan Fr. John Anděl, místopředsedové Josef Kocáb a Edward Hejra, tajemník Václav Hesoun, pokladník Frank Soukup, vedoucí našich podniků (Entertainment) Anna Císař. Byly odhlasovány dary po \$200.- osadě P. Marie Lurdské, na pořízení nových varhan a katol. týdeníku Hlas národa, dále několik darů menších. Předseda br. Hyvnar oznámil, že v Československu byla zahájena podpisová akce petice pro náboženskou svobodu. Petice, jež má 31 bodů, byla schválena kardinálem Františkem Tomáškem. Náš Distriktní svaz se obrátil na všechny dp. faráře zdejších byv. českých farností se žádostí, aby během měsíce února byly o nedělích konány modlitby za náboženskou svobodu v Československu.

Naši oblíbenou „Stolečkovou zábavu“ (Card party) jsme měli

v neděli 6. března 1988 v auditoriu školy P. Marie Lurdské. Řídila ji s velkým úspěchem naše obětavá ses. Anna Císařová se zástupem horlivých pomocnic a pomocníků. Výsledek karetní zábavy byl nadmíru uspokojivý.

Plánovaný zájezd do Chatham na pout' ke sv. Antonínu v měsíci červnu se neuskutečnil pro malý počet přihlášek. Vypravila se do Chatham pouze delegace ve složení: bratři Hyvnar, Kocáb, Hesoun, ses. Jiřina Jenčík, Mrs. Sophie Hudák.

Náš Den českých katolíků byl v neděli 17. července 1988. V 11 hodin byly v kostele P. Marie Lurdské bohoslužby za zemřelé členy Svazu a za náboženskou i občanskou svobodu ve staré vlasti. Mši sv. sloužil Otec Jan Anděl a ve svém kázání hovořil o persekuci českých a slovenských katolíků v posledních 40 letech. Odpolední občanská slavnost se konala v České síni Karlín. Byla hojně navštívena a náš Den byl zdařilý i finančně. V národopisném programu vystoupily taneční skupiny Sokola Greater Cleveland a slovenská Trávnica.

V polovině měsíce října byla 23. konvence Národního svazu českých katolíků. Konala se v Kalifornii v San Fernando, předměstí Los Angeles. Za clevelandský Distriktní svaz se jí účastnili bratři Václav Hyvnar, Václav Hesoun a Joseph Kocáb, který zastupoval ČKJ. Konvenci velmi zdařile řídil br. Václav Hyvnar, který byl znovuzvolen předsedou NSČK. Otec Jan Anděl byl zvolen čestným místopředsedou Národního svazu. Josef Kocáb zůstává jedním z místopředsedů a V. Hesoun členem sboru ředitelů. Zprávu za clevelandský distrikt podal br. Hesoun. Mimo jiné v ní oznámil, že za uplynulá čtyři léta bylo z Clevelandu posláno fímskému Nepomucenu \$27.500.

Koncem měsíce listopadu jsme rozeslali členům a přátelům Svazu 500 dopisů s vánočními nálepkami Pražského Jezulátka. - Během roku náš Distr. svaz sponsoruje víceru podniků. Především svatováclavskou oslavu, jež byla loni v osadě sv. Jana Nep. Počátkem roku clevelandský ples Čechů a Slováků. Od r. 1919 sponsoruje zdejší oslavy vzniku Čs. republiky. Také loni spolu 12 jinými organizacemi náš Svaz sponsoroval oslavu 70. výročí vzniku Československa,

kterou pořádal 29. října Krajský výbor, jehož je náš Distr. svaz členem od jeho založení. V listopadu jsme sponzorovali charitní banket „Večer ve starých Čechách“, pořádaný Czech Guildem pro Domov sv. Rodiny. Czech Guild vykonal již velký kus obětavé bohužel práce na poli křesťanské lásky. Naši vedoucí úředníci jsou členy Czech Guildu a jeho předseda br. Luboš Hromádka je naším členem.

Volby nového výboru jsme mívali v minulých letech již v prosinci. Tentokrát jsme zvolili nový výbor až 23. ledna 1989. Volby řídil Josef Kocáb. Protože dva obětaví a dlouholetí úředníci se vzdali svých funkcí, br. F. Soukup a ses. A. Císařová, je nový výbor pro rok

1989 poněkud změněn: předseda Václav Hyvnar, kaplan Otec Jan Anděl, místopředsedové Josef Kocáb a Edward Hejra, tajemník Václav Hesoun, pokladník Rudolf Peřina, účetní Josef Douda, vedoucí našich podniků (Entertainment) Lillian Gluvna. Děkujeme ze srdce odstupujícím, ses. A. Císařové a br. Fr. Soukupovi za veliký kus práce, kterou po léta s obětavostí konali. Necht' dobrotivý Bůh je za to štědře odmění. Prosíme je, aby nám dál byli nápomocni radou i činem.

Na prahu 73. roku naší činnosti prosíme naše svaté patrony, aby vyprošovali Boží požehnání našim snahám a našim národům ve vlasti, aby vyprosili svobodu a pokoj.

Václav Hesoun, tajemník

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ

z Československa a jiných evropských zemí.

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kazety - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Malinová štáva, Maggi a mnohé jiné - pište si o seznam. VIDEO KAZETY ve velkém výběru - pište si o seznam.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích (české, slovenské, polské, německé a italské).

Imp. sušené hříbky, světlé, drobně krájené: 1 lb \$26,- 1/2 lb \$13,75 - 1/4 lb \$8,-

Trnka: anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$5.50

Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson Manual, \$8.98

Honoré de Balzac: Evzenie Grandetová - Otec Goriot, \$6.25

Josef Čapek: Stín kapradiny, \$2.75

Tomáš Bat'a: Úvahy a projevy, \$10,-

R.W.Clark: Muž, který odhalil purpur, \$3.95

Dětské loutkové divadlo (repertoárový sborník), \$4.50

Arthur Hailey: Kola, \$6.50

Frant. Heřmánek: U bratra celého světa, \$3.25

Karel May: Poklad na Stříbrném jezeře, \$6.50

Jiří Pospíšil: Podzimní květy (verše), \$4,-

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6.95

Václav Řezáč: Černé světlo - Svědek, \$6.95

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5 - \$1.50. Od \$5 do \$25 - \$2.50

Od \$26 do \$50 - \$5. Od \$51 do \$100 - \$7.50

Od \$100 výše - \$10.

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo Master Card
Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1 dolar poslali 7 centů více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BETHLEHEM, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

**Buy U.S.
Savings Bonds**

Ing. L. A. Krátký:

**Omlouvající snad
oživení paměti...**

(Poznámka redakce:

Tento titul je třeba poněkud vysvětlit. Následující článek jedná o oživení paměti nad velkou nespravedlností některých dnešních „historiků“, vůči skutečným národním mučedníkům, kteří byli žalářováni nacisty za to, že zůstali ve všem věrni naší 1. republice, a kteří (po návratu z koncentračních táborů, přežili-li je) - byli pak po únoru 1948 znovu komunisty žalářováni pro údajnou kolaboraci s fašistickým nacistem jen proto, že komunisté v nich „cítili“ své zaryté nepřátele. Udělali z nich před svými soudy „nespolehlivé fašouny“ - kolaboranty a někteří naši noví „historikové“ tak o nich mluví dodnes. To však pravda není! Právě naopak! Zůstali věrni demokracii. Avšak většina skutečných „velkých i malých“ kolaborantů s nacistem se už hnd v květnu r. 1945 připíchla na klopou kabátu rudou peticíou hvězdu a protože měli od r. 1939 ve zvyku svou pravou paži zvedat, nedělalo jim to pražádnou potíž sevřít všech pět prstů v pěst a za příslib dobrého byla se přes noc přeměnit v ty nejhlasištější vyznavače komunismu.

Je tedy jen spravedlivé připomenout našim novým generacím, že i v tom osočování dlouhé řady našich schopných, poctivých a rovnoprávných lidí z První republiky komunisté lhalí jen proto, že jim byli nebezpeční, potřebovali se jich nutně zbavit a tak z nich udělali „kolaboranty s nacistem“ - ze strachu a z pomstychtivosti. O skutečných fašitech a nacisti-

kých kolaborantech, kteří hned ještě „za tepla“ vstoupili do komunistické strany, aby se v ní schovali před nestrannou spravedlností, komunistické noviny i „historické spisy“ dosud zaryté mlčí.

Ing. L. A. Krátký byl po 2. světové válce v čs. diplomatické službě v Londýně, z níž odešel hned po komunistickém státním puči v únoru r. 1948. Nakonec vyemigroval do USA a patří tedy k nejstarší generaci našeho exilu. Byl jedním z prvních členů RSČ (Rada svobodného Československa) a dnes žije na odpočinku ve slunné Kalifornii.)

Dnes po padesáti letech po Mnichovu, díváme-li se na politický obraz naší První republiky, a nejsme-li již překvapeni těmi nesmírnými zvratnými změnami ve světě, jichž jsme byli osobně svědky, my v exilu si můžeme sestavit přehled našich čs. politických stran oné doby. Dnes i můžeme už také ovšem všimnout té „druhé mizy“ v dalším vývoji. To už ale záleží na samotném čtenáři. Rozhodně bychom svým závěrem potěšili dnešní „výkonné činitele“ těchto v exilu přežívajících politických stran.

Dnes jen dvě politické strany prakticky ukazují známky života svými tiskovými orgány. V prvé řadě jest to strana národně sociální, přeměněná kdysi na národně socialistickou a nedávno v exilu znovu pojmenovaná svým původním jménem. Prozatím sice nevíme, jak se jméno jejího člena „národní sociál“ přeloží do angličtiny. Strana sice nemá žádnou členskou registraci, ale má své vrcholné středisko, které občas pořádá schůze i sjezdy či kongresy. Poslední se konal v Kanadě v r. 1987 a příští je plánován v r. 1990 v Paříži. Pro-

gram strany, který byl vždy dosti pružný se posunul - následkem zneužití názvu „socialismus“ marxistickými komunisty - dosti do prava, kde se strana domnívala, že je vacuum. Proto se rozhodla, že epitét „socialistická“ jí už nedefinuje, ježto její dnešní program jest dosti všeobecný a přijatelný pro většinu exulantů: svoboda podnikání - nikoliv už znárodnění, pro které strana hlasovala v r. 1945 - svoboda slova, tisku, vyznání, shromažďování a pluralismus politických stran s respektem poštovního tajemství. Jinak se strana nikdy neomluila za vyslovení svého souhlasu s potlačením některých dřívějších politických konkurenčních stran, počínaje rokem 1943 a konče zpečetěním jejich zákazu v r. 1945. Ve svých komentářích zaznamenávají její bývalí členové jen mírné a výjimečné se vyskytující „nájezdy“ na potlačené strany - viz např. ony v „Pamětech“ dr. Prokopa Drtiny. Zatímco čs. národně sociální strana v exilu nemá v užším slova smyslu žádných sesterských stran v jiných zemích, druhá - v Prvé republice existující strana sociálně demokratická cítí svou mezinárodní stranickou příbuznost v sociálně demokratických stranách Západního Německa, Švýcarska, Švédska, Dánska a Norska.

Dnes však není třeba žádného hlubokého rozboru ku zjištění těch rozsáhlých a důkladných změn strukturálních v jejich programu. V jejich tiskových orgánech se už nedočtete o jejich ideovém zakladateli Karlu Marxovi. Těžko tam též najdete i slovo proletář. Rudý prapor také ztratil svůj lesk a byl nahrazen měkký, hřejivější rudou růží. Znázorňování rovněž už není lékem na všechno podle jejich programu. Pozdrav „práci čest!“ se také nějak vytratil a tak má člověk dojem, že ta rudá barva revolučního boje za socialistickou spravedlnost, přinejmenším je nutno prolévat krev - nejradyji těch z opozice - nějak vybledla.

Čs. sociálně demokratická strana byla však u nás spolu s republikánskou stranou základním pilířem tzv. „rudo-zelené koalice“: s národně socialistickou stranou, se stranou lidovou, živnostenskou a národně demokratickou pak vytvořily velkou „pětku“, která ve skutečnosti vládla v První republice po většinu oněch dvaceti svobodných let a dala jí to dobré jméno demokracie, se svobodou politickou a s hospodářským rozvojem, na což všechny složky dnešního exilu nostalgicky vzpomínají.

Sociálně demokratická strana však dala též svůj souhlas s potlačením republikánské strany, za což se dosud neomluvila, ale to by nebylo vše. Časem zjistila - a zdá se, že toto zjištění trvá dodnes, když čtete její tiskové zprávy - u svého bývalého hlavního partnera těžká provinění a těžké hříchy, na mnoha místech i obvinění z fašismu... Celých dvacet let o tom nevěděla, ale přišlo jí to nějak na vědomí, počínaje Mnichovem a pak hlavně pod vlivem nápodoby z rudého Východu. Jestliže byste hledali politickou příbuznost naší agrární republikánské strany, snad byste ji mohli nalézt u konzervativní strany v Anglii, radikální soc. strany ve Francii, u agrárních stran ve Skandinávii a hlavně pak u republikánské strany ve Spojených státech i když je ideově zcela jiná, než byla čs. strana agrární. Nikoho ve světě ale ještě nenapadlo označovat tyto strany za fašistické, reakční a podobně, pokud si k tomu nevypůjčíme názvosloví a postoje komunistů. Není pochyb o tom, že agrární i sociálně demokratická strana udělaly v letech 1938 a 39 to, co udělaly, vždy jen z politické „expedience“. Kde je ale třeba hledat počátky tohoto nařčení? Mimochodem i v exilu ještě existují strany republikánská a lidová, aneb nějaké nové hnutí, ale je zapotřebí o nich vědět trochu více.

Britské imperium mělo slavnou minulost, která končila průběhem tohoto století. Britská námořní moc vládla vlnami, nad britskou říší slunce nezapadalo. Za tím vším stály generace britské diplomacie a britští státníci. Ti si byli vědomi úkolu vidět nezkreslený, pravý obraz skutečnosti, držet se logického procesu a najít třeba kompromis vyhovující na prvním místě ovšem britským zájmům. Chamberlain a britské imperium nechtělo do války kvůli jakémusi Československu. Měli v roce 1938 jen dvě divise a věděli, že Francie do války nepůjde. Ústupky Hitlerovu Německu byly „Bon mot...“, bez ohledu na následky této pštroší politiky. Chamberlainova politika nepřinesla dobrého ovoce - ale přesto byl čestný agent, který ještě dnes požívá úcty v dnešní okleštěné Anglii.

V lednu r. 1938 se Rudolf Beran, předseda republikánské strany snažil v tehdy pronesené řeči o vyřešení sudetoněmeckého problému. Bylo více takových pokusů, ale marných, ježto se ukazovalo, že Německo usiluje o rozbití Československa. Pro tyto pokusy byli předáci republikánské strany

označováni za zrádce, přisluhovače fašismu, když ne přímo za fašisty. V zářijových dnech měla sociálně demokratická strana za výkladní skříní svých kanceláří v Hyberské ulici nápis: „Ani píď...“. Po kapitulaci nápis byl odklizen a strana mlčela. V rozhodujících dnech dr. Beneš za souhlasu celé vlády odevzdal sudetoněmecké území, a zato tehdy ještě nikdo nebyl fašista. Samotní sudetští vůdci tehdy prohlásili: „Der Man hat uns alles gegeben...“ - Ten člověk nám dal všechno...

Problémy se ukázaly brzy během 2. světové války. Pokud nebyl SSSR Hitlerem napaden, byla to pro komunisty válka kapitalistická; teprve po jeho napadení se stala vlasteneckou a tou zůstala. Volání o pomoc kapitalistického světa nemohlo být hluchnější. Najednou se ale v r. 1943 začal dr. Benešovi v Moskvě československými komunisty předhazovat, že v r. 1938 odepřel bojovat a kapituloval. Tak visel nad ním Damoklův meč, tlak jemuž se víc a více podoboval. Jeho tajemník a pozdější ministr dr. Prokop Drtina obviňuje ve svých „Pamětech“ dokonce reakcionářské fašistické agrární kruhy, že v březnu r. 1939 odmítli bojovat! Když jste se ve středu ráno, dne 15. března 1939, ocitli v Praze na Příkopech, padal sněhový poprašek, který se brzy změnil v mokrou plískanici, pochodovala tudy už německá branná moc. Jak bylo možno se bránit? K hranici u Mělníka bylo toliko 30 kilometrů, žádné opevnění, žádné vojsko. Líčení tohoto druhu zlehčuje Drtinových 1400 stránek pamětí... V jejich poslední části neměl také nejlepší slova pro svého šéfa a mentora. Jak se projeví agrární „fašisté“ během okupace? Kde byla pro ně odměna? V žalářích i před popravčí četou. Nedávne exilové „Právo lidu“ komentuje v dubnu 1988:

„...Poprvé stál Rudolf Beran před soudem v r. 1942. Předsedou soudu byl pozdější říšský ministr justice dr. Thernck. Generálním svědkem obžaloby proti Beranovi byl K. H. Frank. V dvouhodinové řeči označil Rudolfa Berana za největšího škůdce a nepřítele Německa a žádal pro něj trest smrti. Po pěti letech, 28. a 29. března 1947, se konalo hlavní přelíčení proti Rudolfu Beranovi před Národním soudem v Praze. Oběti retribučních dekretů se stala i republikánská strana - jak to dr. Beneš ujednal v r. 1943 v Moskvě s komunisty. Historik Pfaff by mohl vědět, že agrárního ministra Františka

DO ČESKOSLOVENSKA 1989

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku a nebo z dalších míst USA za nejlevnější ceny.

Data odletů: 11. a 26. května, 8. a 22. června, 6. a 20. července, 3. a 17. srpna, 1., 15. a 29. září.

Zájezdy jsou na 16, 21 a nebo na 30 dní pobytu, které mohou být prodlouženy dle Vaší potřeby, bez jakéhokoliv zvýšení.

Rovněž máme zájezdy do Vídně za velmi výhodné ceny.

Zájezdy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle, spolehlivě a levně. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Nový výměnný kurs:

9.40 tuzxových bonů a 1 US dolar

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Machníka Němci odsoudili k smrti, že ministr dr. Josef Zadina strávil pět let v nacistickém koncentráku. Z předsednictva výkonného výboru strany byli nacisty umučeni generální tajemník ing. Jindřich Žilka, předseda moravského družstevnictví Wenzl, příslušníci Voľný, předseda Novotný, mlynář Vojtěch Švec, tajemník redakce deníku „venkov“ dr. ing. Drhal, šéfredaktor Schmoranz a mnozí další. Jen z agrárního ministerstva zemědělství bylo popraveno a umučeno 48 úředníků, v koncentračních táborech jich bylo 123, suspendováno bylo 170 úředníků. Všichni byli členy - podle pana Pfaffa - „fašistické“ agrární strany. Z předsednictva republikánské strany bylo nacisty vězněno 40 členů výkonného výboru - mimo Rudolfa Berana: náměstkou poslanci Sliva, Torn, Bystřický, Molík, předseda zemského výboru země Moravskoslezské Viktor Stoupal, tajemníci Martin Hrabík, Josef Pelc, Nesvatba, Rudolf Halík atd. I parašutista Kubiš byl členem republikánské dorostu.

Z třicetiletého předsednictva strany popravili nacisté čtyři členy, 9 poslali do koncentráků, dva byli ministři londýnské exilové vlády. Jeden náměstkem předsedy Státní rady v Londýně, čtyři byli ve vedení Slovenského národního povstání...

Na nacistických popravistiích zahynuli další... dr. O. Frankenberg, sekční šéf ministerstva zemědělství, dr. J. Vaněk, presidiální šéf téhož ministerstva, dr. V. Škvor, vrchní ředitel Centrokooperativy, dr. J. Štěpánovský, generální tajemník Plodinové burzy, dr. J. Trčka, vrchní ředitel Kooperativy, ing. K. Ludvík, jeho náměstek, dr. I. Pour, generální ředitel Lihovarského průmyslu, V. Sedlák, ředitel Hospodářského družstva a z Kooperativy bylo dalších patnáct úředníků žalářováno...

Tak - jako v jiných okupovaných zemích v Belgii, Holandsku, Norsku a v Dánsku, byla kolaborace s okupanty, ale v našem českém případě jen ve velmi omezeném měřítku. Plukovník Moravec, bývalý legionář, a nějakých deset úplatných novinářů šlo na šibenici. To jsou pouze kapky u srovnání s mořem resistance a tisíců v žalářích a v koncentračních táborech. Můžeme tedy světu předložit obraz o věrnosti Masarykově demokratické republice podstatně lepší u srovnání se státy právě jmenovanými.

Jak by asi vypadal pokus srovnání dávno zašlé „Velké pětky“

s následující „Národní frontou“ neblahé paměti? Když nastalo vyhození v únoru r. 1948, došlo k otevřené řeči: kdo není s námi, je proti nám, rozbíjí „jednotu“. To bylo na adresu národních socialistů, lidovců a Demokratické strany Slovenska. Jak se musela zdát příslušícím Národní fronty zaniklá pohádka Velké pětky, byl se později ukázalo, že některé její elementy byly „fašizující...“ Při tomto konečném rozuzlení či prasknutí celé situace „denouement“ se ale našli „bratři“, kteří opustili své zaměření a bez ostychu nastoupili do řad rudých: dr. Neuman a dr. Šlecht z národních socialistů; P. Plojhar ze strany lidové. Ano, i ministerská křesla mohla být tak obsazena.

K napsání tohoto článku mne přimělo víc než péče o zašlé rovy. Stále se totiž ještě dnes najednou objevují různě zkreslená pojednání na všechna výše uvedená témata. Konečně není ani divu! Jsou tu už mladší lidé, kteří nehyli přímými svědky oněch událostí a jejich starší pamětníci - straníci je vždy nezaznamenali ve svých písemných projevech a proto se jejich svědectví nedostalo do tisku. Zůstává otevřenou i otázka, zda většina „osmašedesátníků“ měla přístup aspoň ke všem napsaným dokladům tohoto druhu. V zájmu pravdy nám proto nezbývá, než se vracet k potřebnému ujasnění těchto otázek.

Jen poměrně malá část českého exilu se dožila tohoto roku 1989, aby mohla mít stále ještě v živé paměti všechny ty převratné historické události a mohla tak objektivně posoudit své zkušenosti a názory, vyjádřené v tomto článku. Avšak nezažít historické jednou zjistí skutečné objektivní prameny, a s odstupem času budou moci v klidu posoudit všechny události, jak se skutečně udály. Pak se odhalí různá opomenutí a dnešní usměrňující přehrocování všeho, co bylo jinak, než se o tom píše dnes. Přesto mám zato, že při účtích k pravdě - bez hájení osobních a stranických zájmů či stanovisek, je dnes daleko snazší najít správná vysvětlení všech dějinných událostí tohoto století než přijít na kloub skutečným důvodům a cílům husitských válek, rozehrávat jejich následky, anebo se přit o to, zda prohraná bitva na Bílé hoře, byla pro náš národ opravdu tou nejhorší pohromou našich národních dějin, nebo naopak, že nám sice připravila bolestnou křížovou cestu, která nás pak nakonec přece jen zachránila před úplnou germanizací.

V POLSKU BYLY TENTOKRÁT ROZHOZENY KARTY „KDO Z KOHO“

(Pokračování ze str. 1)

ústupek svrchovaně bolestivý. Znamená to „legalizování“ komunistických autorit největší mravní autoritou v Polsku, kterou je dnes dělnická Solidarity. Musíme však vládě dát naprosto na srozuměnou, že tento náš nutný ústupek je pouze dočasný, a že jej učiníme pouze jedenkrát.“ - Pak ještě zmíněné noviny dodaly, že nový parlament může otevřít cestu k dovození opravdových politických stran, odlišných od komunistické, jako tomu bude nyní v Maďarsku. Někteří mluvčí Solidarity prohlásili, že pro „budoucnost“ chovají „mírný optimismus“, protože doufají v polské vlastenectví dnešních vládních činitelů a přitom vidí „na východ“. Jiní považují v dnešní době účast opozice na vládě v Polsku za stále ještě „předčasnou“. Například Jerzy Turowicz, poradce Solidarity řekl, že je těžké si představit „sdílení zodpovědnosti s vládou v systému socialismu, který zahrnuje většina polské společnosti, anebo aspoň její velká část.“ Dokonce má zato, že by měla Solidarity „vyčkat času, jako husa klasu“ nechat zabřednout komunismus v Polsku do úplných bažin a projevit ochotu k jakési spolupráci teprve tehdy, až se v těch hlubokých bažinách téměř utopí, a až nebude moci žádným způsobem najít východisko ze slepé uličky, do níž hospodářství Polska přivedl. Pak je mu třeba dát za podmínku k spolupráci jasné uznání politické opozice a vyhlásit skutečně demokratické volby, v nichž by komunisté prohráli na celé čáře, proto asi vládní mluvčí Jerzy Urban později velmi pochvalně vynesl rozhodnutí Walensy, přijmout hlavní návrhy polské vlády. - Od 6. února však stávkovalo tisíce důlních dělníků v uhelných dolech u Belchatowa - 90 mil jihozápadně od hlavního města Varšavy. Stávkující požadovali měsíční zvýšení svých platů o 60 dolarů, náhradu za inflaci, která podle vládních údajů dosahuje 74 % ročně. Správa dolů však tvrdila, že ji chybějí finanční prostředky pro tak velké zvýšení platů. Uhlí z dolů u Belchatowa je užíváno k pohonu tamní elektrárny v Polsku, která dodává zemi celou pětinu její potřeby elektřiny. Stávkující nosili nápisy: „Chceme peníze, ne bídu.“ Mluvčí polské vlády Jerzy Urban hned obvinil Solidarity, že prý tuto stávku vyvolala; stávkující totiž také dávali na

vědomí, že si přejí uzákonění Solidarity. Urban řekl, že polská vláda nedovolí, aby nátlakem stávek byla nucena k ústupkům. Proto Walensa ihned poslal ke stávkujícím dva delegáty Solidarity, aby se je pokusili uklidnit a přivést je ke skončení stávky, aby jednání Solidarity s vládou mohlo být úspěšné. Dne 9. února tato stávka ustala, avšak mezitím začali stávkovat dělníci v Katowicích. Walensa tam přijel s nimi vyjednávat sám osobně, podobně jako do oceláren v Nowa Huta u Krakova.

Jaké poučení vyplývá z toho všeho pro Československo a pro náš národ?

Bratři velmi vážně dnešní postoj US ministerstva zahraničí, které dospělo po 40 letech zkušeností konečně k přesvědčení, že dějinný a kulturní vývoj zemí, které dnes úpi pod komunistickými režimy byl zcela rozlišený, že se proto jejich

dnešní situace naprosto liší od životních názorů a podmínek v SSSR a že je proto třeba jednat s každou vládou v satelitních zemích Sovětského svazu jinak, jednotlivě a nikoliv jako by byly skutečně součástí SSSR. A v tom je pramen skutečné naděje. Dnes, zítra a pozítří, bude záležet jen na občanech tzv. satelitních států SSSR, budou-li mít odvahu světu dokázat, že se stávající poměry ve svých zemích nesouhlasí. Nic jiného jim nezbývá, než proti každé nespravedlnosti komunistického režimu pokojně demonstrovat, vyjít do ulic a dovolávat se spravedlnosti. To pak musí přijít do mezinárodního tisku, na TV obrazovky a exulanti v tom musejí být zajedno s domovem, aby na př. US vláda neudělila komunistickému Československu v obchodních vztazích klausuli „most favored nation“ dokud es. komunistický režim nebude dodržovat své závazky z Helsinek a nepřipustí na př. existenci svobodných dělnických odborů také v Československu.

WESTCHESTER, IL.

Skutečně krásný rodinný domek v libivém prostředí, nedávno zrenovovaný; kombináční kuchyně s jídelním koutem, jídelna, tři ložnice s 2 přilehlými koupelnami, obývací pokoj a několik šatníků začleněných do stěn. - V jídelně a v obýváku nový koberec, nové čerpadlo spodní vody, nový ohřívač na teplou vodu, opravářská dílna s „utility room“, garáž na 2 1/2 auta. Kuchyňské zařízení možno odkoupit. Blízko škol a autobusové veřejné dopravy - 1 blok od Čermákovy tř. Musí se vidět!

V RIVERSIDE, IL.

je možno koupit celozděný, na zakázku stavěný rodinný dům ve stylu „Georgian“. - V kuchyni jídelní kout, 3 ložnice, 2 koupelny, šatníky ve zdi, dubové parketové podlahy, pokryté kobercem v celém domě od zdi ke zdi; 2 rodinné otevřené krby na topení dřevem. - Kuchyňské zařízení a všechna nábytek v domě zůstávají. Vše velmi útulné. Poblíž Harlem Ave.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradnu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlknou.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKY
výfukový systém sklenář a dělní a otroci v Československu

Moskva. — V r. 1987 - tedy ještě skoro „novopečený“ sovětský vládce M. Gorbačov řekl poněkud „zabalně“, že za Stalina „mnohé tisíce lidí... byly podrobeny hromadným represivním opatřením“. Nyní sovětský týdeník „Argumenty a fakta“ zveřejnil zprávu, že podle zjištění sovětského opozičního dějepisce Roy Medvedeva bylo za krvavého politického teroru „diktátora“ - (nikoliv už tedy „soudruha“) Josefa Stalina „zatčeno, popraveno, ubito, vyhladováno či jinak utlačováno“ na 40 milionů lidí. Z toho bylo celých 15 milionů lidí přímo zavražděno. Na začátku 30. let za velké hladu - při nucené kolektivizaci - prý bylo zabito 7 milionů vzpírajících se „kulaků“, zemědělců a členů jejich rodin. Za velkých Stalinových čistek bylo odsouzeno k smrti a popraveno asi milion lidí z armády, administrace i ze škol a dalších 6 milionů zemřelo ve vězeních a v koncentračních táborech. Za 2. světové války při nuceném vystěhování 2 milionů voľžských Němců, krimských Kozáků a 3 milionů sovětských muslimů, zahynul další milion lidí. - Bylo to tedy tentokrát poprvé, že v SSSR byl veřejně přiznán tak velký počet obětí Stalinova teroru. Podle západních historiků bylo za Stalina zavražděno celkem asi 20 milionů sovětských občanů a za 2. světové války bylo nacisty pobito celkem také asi 20 milionů sovětských vojáků a civilistů. Je také třeba dodat, že Stalinovo kruté řádění má na svědomí celá komunistická strana SSSR, její systém, jak to kdysi ve Spojených státech prohlásila Stalinova dcera Světlana, která se ve stejném smyslu vyslovila o komunismu od jeho samého počátku v r. 1917 za vlády Leninovy. Podobné také zodpovědnost za nedostatky Brežněvovy éry, které Gorbačov stále připomíná, nese nejen sám Brežněv, nýbrž celá komunistická strana SSSR a místní komunistické strany v satelitních zemích. Brežněv a Stalin pouze prováděli to, co rozhodlo vrchní vedení strany.

Josef Stalin

ačkoliv Stalin patrně měl ve svých rukou daleko více moci než Brežněv. Marxistický komunismus je prostě fanatickým „náboženstvím“ Božího protivníka, čili satanismu, který se nedá opravit do té doby dokud se veřejně nezřekne svého ateismu, a tím v sobě neobnoví skutečnou úctu k člověku - každému jedinci - k jeho vnitřní svobodě a tím i k jeho věčné důstojnosti. K těm milionům kulaků zemřelých hladem by bylo totiž třeba připočítat i tisíce malých dětí, které tehdy vyhladovělí dospělí v SSSR zabili a snědli, aby je ušetřili před jistou smrtí a mohli přežít sami.

Moskva. — Gorbačovovy reformy byly ohlášeny už v r. 1985, avšak ukázalo se, že řešení sovětských ekonomických problémů je daleko nesnadnější než se čekalo. Ceny životních potřeb stoupají, rychleji jich přibývá na černém trhu a kvalita těch v obchodech je stále tak bídná jako byla dříve. Před obchody stále čekají dlouhé fronty lidí, zvláště před „Zeleninou“ a „Masnou“, protože zeleniny a masa je i dnes ještě velký nedostatek. Leonid Abalkin, přední sovětský odborník v ekonomii a Gorbačovův poradce řekl 8. února, že dobrý účinek sovětských ekonomických reforem se dostaví možná teprve asi za 25 let; první menší zlepšení se však prý dostaví už kolem r. 1995! Jedna či dvě

LETEM

generace sovětských občanů tedy asi budou musít přinášet potřebné oběti a zvýšit své pracovní úsilí, aby se nakonec zlepšení dostavilo. Sověští dělníci budou musít změnit svůj záporný postoj k práci a přijmout na sebe zodpovědnost za to, co a jak vyrobí. Bolševická revoluce v r. 1917 prý udělala jeden ohromný omyl: odňala lidu právo vlastnit výrobní prostředky a tím jim vzala všechny zájem o výsledek práce! Gorbačovova politika sice bude vyžadovat od sovětských občanů velké úsilí a velké oběti, avšak pro SSSR prý není žádná jiná cesta. - Albakin tedy ve skutečnosti prohlašuje, že celý komunismus byl velkým omylem, a proto by měl být odstraněn. Pokud se týče slovních výrazů „glasnost a perestrojka“, je vidět, že se už dnes dá do nich v SSSR ledacos schovat a přestrojít, aniž se - buď jen „na oko“, anebo skutečně upřímně - jenomže z opatrnosti neřeknou věci naplno! I v tom je asi mazanost komunistů!

Washington. — SSSR a USA oznámily brzké „prolomení ledové opony“ mezi Sibiří a Aljaškou neboli „uplatnění glasnosti na ledě“. Dne 1. března 1989 má ze sibiřského města Anadyr vyrazit na saních, tažených psy, a na lyžích vyjet skupina šesti amerických a šesti sovětských badatelů, kteří procestují sibiřské vesnice a pak - přes zledovatělou 53 mil širokou Beringovu úžinu - dospějí až k Aljašce, kde cílem jejich cesty bude město Kotzebue. Tato 1.200 mil dlouhá cesta potrvá až do dubna 1989. Podle prohlášení US senátora Franka Murkowskiho (R-Aljaška), prvním cílem této události bude znovu otevřít vztahy mezi eskymáckými rodinami na Aljašce a jejich příbuznými na sovětské Sibiři. Eskymáci a sibiřští domorodci mohli přecházet volně jedni k druhým až do r. 1938; potom obě země, USA a SSSR, začaly tyto vztahy omezovat. Naposledy byla Beringova úžina překročena v r. 1948. Od té doby by bývali musili Eskymáci na Aljašce či sibiřští domorodci, kteří by se chtěli vzájemně navštívit, opatřit si příslušné cestovní dokumenty a pak cestovat letadlem; prakticky by byli bývali musili vykonat cestu kolem světa, což si finančně nemohli dovolit. Tuto cestu mohli pouze podniknout delegáti americké či sovětské vlády. - Dalším, vzdálenějším

SVĚTEM

cílem je zahájit vyjednávání mezi oběma zeměmi, která by mohla vyústit v dovození volnějšího pohybu lidí mezi Aljaškou a východní Sibiří tak, aby tamní domorodci se mohli navštěvovat pravidelně, a aby mezi oběma územími se mohly rozvinout kulturní, obchodní a turistické styky. - Tato plánovaná cesta byla vzdáleně připravena už vloni: v červnu skupina Eskymáků z Aljašky navštívila letadlem Sibiř, a pak v září skupina sovětských domorodců z východní Sibiře a delegát sovětské vlády „na oplátku“ navštívili Aljašku. - Podle mínění geologů, Aljaška a Sibiř byly původně spolu spojeny souší; nynější mořská úžina tam vznikla v důsledku pohybu zemské kůry, neboli přemístění kontinentů.

Jeruzalém. — Izraelská vláda požádala 6. února USA, aby zastavily svůj dialog s PLO, protože prý 5 palestýnských guerill, které izraelské vojáky 5. února zastřelili v „bezpečnostní zóně“ v jižním Libanonu se chtělo pokusit o vniknutí do severního Izraele a tam provádět teroristickou činnost. Izraelský ministr zahraničí Moshe Arens obvinil proto organizaci PLO, že prý tím porušila svou záruku danou v prosinci 1988 že se zříká terorismu. Mezitím dvě radikální skupiny PLO výslovně přiznaly, že prý jejich členové měli účast na tomto střetnutí s izraelskými vojáky. Mluví Státního departamentu oznámil, že USA tento případ prozkoumají; věc prý však je zkomplikována tím, že izraelské vojáky zastřelili zmíněné Palestince v jižním Libanonu, který nezákonně okupují. - Izrael se nyní proto znovu snaží manipulovat mezinárodní tisk, cizí vlády i politické osobnosti stálým zdůrazňováním, že PLO je teroristická skupina; přitom záměrně ignoruje hlavní problém, že totiž stále drží a kolonizuje zemi, zabranou a okupovanou proti vůli jejího obyvatelstva poukazem na to, že vyhrál šestidenní válku s Egyptem. Hlavním problémem proto stále zůstává porobení Izraelem palestýnského lidu a jeho země, přitom zapomíná, že dnešní přední izraelské politické osobnosti byly kdysi také teroristy, za podobných okolností, když hájili právo na vlast svých předků.

Washington. — Dne 8. února US státní departament uveřejnil svou výroční zprávu o respektu

lidských práv ve světě. V kapitole o Blízkém východě je Izrael obviněn, že podstatně zvýšil porušování lidských práv Palestinců v době jejich nepokojů v Gáze a v Předjordání. Prý tam došlo k mnohým zabitím a zraněním, která nebyla potřebná, a proto nemohou být ospravedlněna. Izraelské autority prý také pohánaly před soud některé vojáky a židovské kolonisty, kteří se dopustili neoprávněného zabíjení Palestinců, avšak tresty, pokud jim byly určeny, byly velmi mírné a v mnohých případech izraelské občané nebyli kvůli tomu ani potrestáni, ani nebyli soudně stíháni. Izraelská vláda samozřejmě tato obvinění nesmlouvavě zamítla. - Dne 8. února při srážkách palestýnských demonstrantů s izraelskými vojáky byli zastřeleni 4 Palestinci; také zahynul za dosud nevysvětlených okolností jeden izraelský kolonista. Od začátku palestýnského povstání bylo izraelskými vojáky zastřeleno přinejmenším už 380 Palestinců včetně dětí. Uvězněno jich bylo přes 5 tisíc a zraněno na 20 tisíc. - V noci z 8. na 9. února izraelské vojáky shromáždili ve městě Hebronu na fotbalové hřiště 175 „podezřelých“ Palestinců, kteří tam pak celých 16 hodin museli sedět svázáni a se zavázanými očima, až do 2:30 hod. odpoledne 9. února. Byli v podezření, že plánovali akci proti izraelským autoritám ve městě; několik desítek Palestinců pak bylo převezeno na neznámé místo; ostatní byli propuštěni. - Na žádost Tuniska se nynějším palestýnským problémem a porušováním lidských práv Palestinců v jejich okupovaných územích, začala 10. února zabývat Bezpečnostní rada OSN. Čeká se, že USA budou asi vetovat každou rezoluci, která by byla Izraeli nepříznivá.

Chicago. — Arcidiecézní náboženský týdeník „The Chicago Catholic“, který má 61 tisíc platících odběratelů - jejich počet stále klesá a roční náklad na vydávání tohoto týdeníku činí 1.5 milionu dolarů - je pasivním podnikem; v posledních letech jeho schodek dosahoval výše 150 až 383 tisíc dolarů. V úsilí o vyrovnání tohoto schodku bylo rozhodnuto, že od 10. února 1989 jeho vydávání a rozesílání bude zreorganizováno podle zkušeností světového tisku a zároveň část nákladů bude hrazena z inzerátů. Jeho titul bude změněn

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelech, nájemy aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzevé objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

na dřívější titul „The New World“. Dříve měl tento týdeník průměrně 85 tisíc odběratelů. V arcidiecézi je podle odhadů 400 tisíc katolických domácností.

● ● ●
Santa Maria, Azory. — Najaté americké letadlo typu Boeing 707 na cestě z města Bergamo v Itálii do Dominikánské republiky, narazilo z dosud nezjištěných důvodů při pokusu o přistání na ostrově Santa Maria v portugalských Azorách (1200 mil od portugalského pobřeží) na 540 metrů vysoký pahorek. Všechny 144 lidí na palubě - 137 italských turistů a 7 amerických členů posádky - přitom zahynulo. Toto letadlo vlastnila 15 let stará texaská malá letecká společnost „Independent Air Inc.“

● ● ●
Havana. — Kubánský diktátor Fidel Castro řekl, že v prosinci 1988 se v Havaně setkal s kardinálem Rogerem Etchegarayem, předsedou Papežské komise pro spravedlnost a mír, který tehdy navštívil Kubu. Tento mu prý řekl, že kubánští katolíci by si přáli, aby papež Jan Pavel II. mohl navštívit Kubu. Castro pak prohlásil dopisovateli kubánských novin „La Prensa“, že prý „papežova návštěva na Kubu závisí pouze na jeho vlastním rozhodnutí; ze strany kubánské vlády proti tomu nejsou žádné překážky... Rozhodne-li se papež Kubu navštívit, bude tu vítán s pohostinstvím a úctou.“ Mluví havanské arcidiecéze však k tomu poznamenal, že má-li sv. Otec Kubu navštívit, musí by k tomu být výslovně pozván samotným Castrem, představitelem kubánské vlády. Velký údiv způsobila zpráva v úředních novinách komunistické strany Kubu „Granma“, že kardinál Paulo Evaristo Arns, arcibiskup v Sao Paulo v Brazílii, prý u příležitosti 30. výročí kubánské revoluce poslal Castrovi dopis, ve kterém mimo jiné řekl: „Dnes se Kuba může cítit hrdou, že je na našem kontinentě příkladem sociální spravedlnosti a svobody.“ Zatím nebylo zjištěno, do jaké míry je tato citace doslovná.

● ● ●
Teherán. — Podle zprávy teheránského rozhlasu z 8. února, 88-letý Ayatollah Chomeini vrchní iránský vládce, u příležitosti 10. výročí islámské revoluce prý amnestoval všechny politické vězně, kterých prý je v Iránu 9 tisíc, kromě asi 900, kteří zůstanou dále vězněni. Opoziční skupiny tvrdí, že v Iránu je několik desítek tisíc politických vězňů. V Bagdadě

sezení amnestie Chomeiniho za let. Jejímž cílem je obdržet pro Irán různé výhody v mezinárodních kruzích; požadovali proto, aby Chomeini nejprve dovolil mezinárodní inspekci iránských vězení a hřbitovů. Mezinárodní organizace pro lidská práva obvinily Irán, že v posledních šesti měsících dal popravit více než tisíc politických vězňů, včetně žen a náboženských osobností.

● ● ●
Kapské Město. — Jihoafrický prezident P. W. Botha, 73-letý, byl 18. ledna raněn mozkovou mrtvicí, ze které se nyní pozvolna zotavuje. Dne 2. února pak rezignoval ze svého předsednictví vládnoucí „národní strany“, avšak podržel si svou presidentskou funkci. Novým předsedou strany byl zvolen 52-letý Frederik W. de Klerk, který by se automaticky stal prezidentem země, kdyby se Botha své presidentské funkce vzdal, anebo kdyby zemřel. De Klerk byl dosud striktním přívržencem politiky rasové segregace, podle směrnic své strany, avšak zatím není možno nic předvídat o tom, co by se stalo, kdyby se sám stal prezidentem Jižní Afriky. Když byl zvolen předsedou „národní strany“, řekl ve svém prohlášení mimo jiné toto: „Posledním cílem naší politiky je svobodná Jižní Afrika, ve které bude zajištěna spravedlnost každému Jihoafričanovi, jak jednotlivci tak i v jeho vztahu ke skupině, ke které náleží.“ Zatím však nepodal konkrétnější vysvětlení toho, co těmito slovy míní.

● ● ●
Washington. — President Reagan krátce před koncem presidentského mandátu podle na různé nátlaky lobbyistů návrh zákona, aby platy US kongresníků, senátorů, federálních soudců a jiných vysokých vládních osobností byly zvýšeny o 50 %. Tak by platy kongresníků stouply z nynějších \$89,500 na \$135,000. Tento návrh tak vysokých platů pro lidi, kteří v očích US občanů žádného zvýšení nepotřebují, vyvolal v americké veřejnosti prudké projevy hněvu a nespokojenosti. Bylo poukázáno na to, že v USA je tolik chudoby, že miliony lidí tam dokonce žijí na ulicích, a že páni kongresníci by měli jít příkladem, když stále říkají, že hledají snížení federálního rozpočtového schodku. Kongresníci byli doslova zaplaveni protestními dopisy US občanů a také balíčky čaje na připomenutí „Boston Tea Party“, kterou kdysi začala americká revoluce. V důsledku této nepříznivé reakce americké veřejnosti dne 7. února US kongresníci ve zdrcující většině zamítli návrh na zvýšení svých

platů: Dům reprezentantů jej zamítl 380 hlasy proti 48 a Senát 94 hlasy proti 6. Všichni kongresníci však stejně jako dříve mohou ještě přijímat „honoráře“ za své pronesené řeči: tyto honoráře nesmějí převyšit mzdy reprezentantů o více než o 30 % a mzdy senátorů o více než o 40 %. Z toho všeho alespoň vyplynulo pro nás Američany znou to staré známé poučení, v čem spočívá pravá demokracie: Dohodnou-li se lidé na něčem, co je skutečně nehoráznou nespravedlností, je nutné se rozhybat a dát to svým politickým zástupcům jasně číselně najevo! - i když si přitom nemyslí, že o pravdě a mravnosti rozhoduje vždycky jen a jen většina hlasů.

● ● ●
Chicago. — Podle odborného odhadu budou ve Spojených státech od nynějška až do roku 2000 stoupat výdaje za kolejni vzdělání asi o 10 % ročně. To znamená, že kolem r. 2000, to je už za 11 let, čtyřleté studium ve státní koleji nebo universitě, bude stát studenta 87,000 dolarů a totéž studium na soukromé koleji či universitě bude stát více než 250,000 dolarů. Na Univerzitě státu Illinois ve školním roce 1987-88 studenti v prvním roce platili za svá studia \$5,200. Proto se doporučuje rodičům, aby začali šetřit na kolejni vzdělání svých dětí nejraději ještě před jejich narozením.

● ● ●
Washington. — Američtí specialisté v národohospodářství a finanční odborníci jsou ohromeni vládním oznámením, že letos v lednu ceny ve velkém stouply o celé jedno procento, což by činilo - přepočteno na celoroční míru - zvýšení cen o 12,7 %. K tak velkému zvýšení cen ve velkém nedošlo dosud nikdy v posledních osmi letech. Zejména byly zvýšeny ceny potravin - v první řadě vajec, masa a brambor, a ceny zdrojů energie. Specialisté - včetně vládních - čekali zvýšení cen ve velkém pouze asi o 0,4 %. V důsledku tohoto oznámení velké americké banky, v obavě z rychlého stoupání inflačního tlaku, ihned zvýšily svou úrokovou míru za půjčený kapitál z 10,5% na 11 %. Reakce na burze byly rovněž nepříznivé. Do měsíce se také čeká silné zvýšení úroků na hypotéky. Strach z vysoké inflace se pak hned rozšířil mezi všemi vrstvami Američanů, kteří už o týden dříve byli nepřijemně překvapeni vládním prohlášením o zvýšení nezaměstnanosti. Federální rezerva ostatně už dříve projevovala neklid z překotného ekonomického vzrůstu. - Jen

málokterí ekonomové nyní optimisticky hledí na toto náhlé zvýšení cen jako na „nepřehledný zjev“, na pouhou anomálii, která se zase ustálí, a která vůbec prý nepředstavuje trvalé zvyšování inflace. Spotřebitelům tedy nezbývá, než vyčkávat.

● ● ●
Allahabad. — Dne 6. února při vyvrcholení hinduistických svátků „Kumbh Mela“, hinduističtí asketé, mniši, poustevníci, svatí muži z Himalají i obyčejní zbožní poutníci z celé Indie se začali shromažďovat u soutoku dvou posvátných řek Gangesu a Jamuna, aby se v tamní posvátné vodě podrobili obřad- koupeli, a tak byli duchovně očištěni a „osvobozeni od cyklu reinkarnace“, čímž - v jejich víře - získávají svou osobní spásu. Čeká se, že letos asi 15 milionů lidí se tam podrobí této obřadné koupeli.

Tyto svátky se slaví jednou za 12 let, když na hvězdnaté obloze dojde k mimořádným zjevům. Letos je planeta Jupiter v konjunkci se souhvězdím Taurusu, Slunce a Měsíc jsou v konjunkci se souhvězdím Kozorožce a navíc je zrovna také údobí nového měsíce. Podle hinduistického náboženství Svrchovaný pán Brahma, stvořitel světa, jeden z trojice bohů v hinduistickém pantheonu, se kdysi zmocnil nádoby s nektarem, který učinil bohy nepremozitelnými v jejich boji proti démonům. Jedna kapka z tohoto nektaru spadla právě na místo, kde se obě řeky stékají a tak byly posvěceny jejich vody a obdržely moc poskytovat spásu od cyklu reinkarnace. Protože Brahma vstává ve 4 hodiny ráno, posvátné obřady na soutoku řek začínají rovněž ve 4 hodiny ráno, za zpěvu náboženských hymnů a obřadního houkání koryšovými ulitami. Když posvátné omývání je v plném proudu, někteří lidé se tam v tláčenici utopí, jiní opět zemřou z přirozených příčin srdeční mrtvicí a pod. V r. 1954 tam zahynul rekordní počet poutníků - asi 800.

● ● ●
San Salvador. — Dne 24. března 1980 arcibiskup San Salvadoru Oscar Romero - známý obhájce chudých a britký kritik extrémní pravice a vojenské oprese v Salvadoru - byl zastřelen, když ve své katedrále sloužil mši sv. Vyšetřující komise této vraždy nyní prohlásila ve své zprávě, že jeho vrahem byl Antonio Rangelado, přítel a blízký spolupracovník právního prezidentského kandidáta Roberto D'Aubuissona. Zároveň obvinila jeho politickou stranu ARENA za sabotování

zákonitého procesu při vyšetřování této vraždy, aby chránila své členy, kteří byli na této vraždě zúčastnění. D'Aubuisson stále opakuje, že s touto vraždou neměl nic společného, avšak římskokatolické církevní autority v Salvadoru jsou přesvědčeny o jeho plné zodpovědnosti za tuto vraždu.

● ● ●
Křesťansko - demokratická strana této země připomíná tyto skutečnosti právě nyní v předvolební době; za 6 týdnů se mají totiž v Salvadoru konat nové presidentské volby - a nynější prezident Napoleon Duarte z křesťanské strany sociálů je vážně nemocen.

● ● ●
Alžír. — V Alžírsku dosud vládne diktátorsky prosovětská socialistická strana, která přivedla tuto zemi na pokraj ekonomického zhroutil. Jeho nynější prezident, 59letý Bendjedid Chadli, však chce 23. února 1989 předložit národnímu referendu ke schválení nové ústavy, ve které jsou vynočány všechny zmínky o socialismu a zároveň jsou otevřeny brány k politickému systému více stran a k ochraně občanských svobod. Chadli se pokoušel už několik let převést Alžírsko ze socialistické ekonomie do ekonomie svobodného trhu, avšak dosud mu v tom zabraňovaly kádry vládnoucí socialistické strany a vládní byrokracie. Demokratisační proces se však v Alžírsku urychlil v těchto posledních měsících v důsledku lidových bouří v říjnu 1988, při kterých zahynulo 176 osob. Lidé se bouřili ve městech proti diktatuře socialistické strany ze zcela prostého důvodu: mají prázdné žaludky. V zemi je kritický nedostatek všech životních potřeb a všeobecně je celá ekonomická situace Alžírska velmi špatná, protože i tzv. africko - alžírský socialismus se ukázal nevykonný a tím i naprosto neúčinný v odstraňování sociální nespravedlnosti. Tu naopak ještě jen zvýšil a v lidu prohloubil třídní nenávisť vůči nové „komunistické šlechtě“.

CISTIM KOBERCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20c
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863 - 4113
Cicero

SPORT

1. liga hokeje v Československu

1. národní liga již ukončila své mistrovské zápasy a nyní se hraje o postup do 1. ligy.

Dle „papírové formy“ mají hokejisté z Olomouce největší šance na postup.

Z 1. slovenské národní ligy je favoritem Liptovský Mikuláš spolu s Nitrou a Topolčany.

O záchranu hrají čtyři poslední celky: Ingstav, Vimperk, Mladá Boleslav a Litoměřice.

Ze slovenské ligy jsou ohroženy sestupem následující kluby: Ekonom Bratislava, Martin, Zvolen a Skalica.

Výsledky 32. kola: Sparta - Zlín 4:0, Pardubice - Košice 6:2, Litvínov - Kladno 8:2, České Budějovice - Vítkovice 2:2, Plzeň - Bratislava 6:3, Jihlava - Trenčín 1:4.

Tabulka:

1. PARDUBICE	151:90	50
2. TREČÍN	135:122	38
3. JIHLAVA	113:96	37
4. PLZEŇ	125:105	36
5. KOŠICE	117:108	35
6. SPARTA	112:116	34
7. LITVÍN	143:139	31
8. Č. BUDĚJOVICE	112:107	29
9. ZLÍN	98:105	28
10. VÍTKOVICE	97:126	27
11. KLADNO	121:155	27
12. BRATISLAVA	91:146	12

Velká popularita ledního hokeje v Československu svědčí o tom, že počet návštěvníků jednotlivých zápasů stále roste.

Šest zápasů 32. kola vidělo

celkem 37.571 diváků, což je 6.260 pro zápas. Největší návštěvu měla Plzeň - 9.258 a pak Sparta 8.000. Na Jihlavu se přišlo podívat 2.900 fandů.

KOPANÁ v Československu

Národní mužstvo Československa se zúčastnilo turnaje ve Francii, ve kterém vyhrálo oba dva zápasy, jak ve městě Cannes tak v Nice (2:0) a nad CZ Bělehrad vyhrálo 1:0.

Trenér mužstva Československa Jozef Vengloš byl s výkonem svých svěřenců spokojen. Mužstvo ČSSR hrálo v následující sestavě: brankáři - Mikloško a Stejskal; ostatní hráči: Kadlec, Němeček, Vlk, Fieber, Bílek, Weiss, Moravčík, Hašek, Hýravý, Griga, Luhový, Daněk, Bittengel a Bielik.

Přípravné zápasy pro novou sezonu měly následující výsledky: Ostrava - Olomouc 1:0, Chomutov - Slavia 3:5, Považská Bystřice - Třinec 2:0, Trnava - Dubnica 2:1, Slušovice - Zlín 3:0.

Zimní turnaj v Praze

Sparta - Dukla 2:1
Smíchov - Xaverov 1:5
Č. Budějovice - Dukla 0:0

KOPANÁ V USA

Marlboro Cup

Chicago, New York, Los Angeles a Miami budou dějištěm letošního mezinárodního turnaje pod záštitou tabákové firmy Marlboro.

USSF si zajistila účast následujících mužstev: Juventus z Itálie, Sporting Crystal z Peru, Santa Fe z Kolumbie, Independence, Kolumbie, Benfica, Portugalsko, US National Team.

Program zápasů: 7. a 9. dubna, Miami; 2. a 4. června, New York; 21. a 23. července, Chicago; 11. a 13. srpna, Los Angeles.

TENIS

Lendl vítězí v Chicagu

Ivan Lendl dobyl dalšího vítězství, když ve finále „Volvo turnaje“ porazil Američana Gilberta 6:2, 7:6 (7:3).

Toto vítězství vyneslo Lendlovi 60.000 dolarů, zatímco Gilbert dostal 30.000 dolarů.

Rotterdam - Holandsko

Jakub Hlášek - syn českého emigranta ze Švýcarska porazil ve finále Švéda Jarryda 6:1, 7:5.

HÁZENÁ

Mezinárodní turnaj v Chebu za účasti osmi mužstev skončil vítězstvím Rumunek.

Jednotlivé výsledky:

ČSSR - SSSR 22:20
ČSSR - Rumunsko 21:28
ČSSR - Vých. Německo 18:18
Rumunsko - Vých. Německo 28:25
SSSR - Vých. Německo 26:21
SSSR - Rumunsko 29:29

Finále - tabulka 1. skupiny

	Skóre	Body
1. Rumunsko	85:75	5
2. SSSR	75:72	3
3. ČSSR	61:66	3
4. Vých. Německo	64:72	1

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

METRO - LIGA

Major Divize - výsledky 5. kola:
Sparta - Kickers 0:1, Maroons -

Eagles 4:3, Green-White - United Serbs 2:2, Schwaben - Lions 5:1, Lightning - Vikings 4:3.

Tabulka:

1. U.SERBS	24:10	8
2. EAGLES	17:7	8
3. GR.WHITE	15:9	7
4. SCHWABEN	18:14	6
5. KICKERS	17:17	6
6. MAROONS	19:22	6
7. LIGHTNING	15:16	3
8. SPARTA	7:15	2
9. LIONS	8:23	2
10. VIKINGS	14:21	0

Výsledky dorostenců pod 19 let:

Sparta Maroons - Maroons „A“ 3:1, Sparta Orange - Gr. White 2:4, Sparta Gold - Strikers 7:2, Croatans - Pegasus „72“ 2:1, U. Serbs - Wings 4:2, Schwaben Blue - Eagles 5:1, Pegasus Red - Lions 5:1, Maroons „B“ - Schwaben White 6:0.

V neděli 19. února je na programu 6. kolo zimního mistrovství s následujícím programem:

3:00 hod. Vikings - U. Serbs
3:45 Kickers - Gr. White
4:30 Lightning - Sparta
5:15 Lions - Maroons
6:00 Schwaben - Eagles

Sparta - Lightning

Spartané stojí před dalším těžkým úkolem, jak čelit dobře sehrazenému celku Lightning.

Spartanská obrana dokázala minulou neděli, že může čelit každému mužstvu. Bohužel útočná řada se musí učit střílet! V neděli nastoupí proti Lightning poprvé nadějný dorostovec Marcel Hoffman. Jeho přehled hry s přesnými přihrávkami snad dopomůže Spartanům k vítězství.

Výkop je ve 4:30 hod. odpoledne.

Jarda Fajkus

JARNÍ ZÁBAVA 18. BŘEZNA 1989

Každoroční zábava Sparty se letos koná v sobotu 18. března ve velkém sále známé hudby V.F.W. 2510 záp. 25. ulice v Ciceru, Ill.

K tanci a poslechu byla zajištěna hudba „St. Louis Express“ pod vedením Josefa Polacha.

Vyzýváme všechny přátele sportovního klubu Sparty, aby tento náš podnik podpořili.

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCE V ZAHRANIČÍ

Lád'a Novák který hrával za Spartu Chicago žije v Los Angeles. Hrával doma za AFK Pardubice. Zdraví všechny čs. sportovce v zahraničí. Vše děkujeme!

Rodinný přítel manželů Kašpárkových v Clevelandu, bratr Franta Fiala přijel z Washingtonu na pohřeb Pepy Kašpárkové s kterou se rozloužil dp. J. Anděl a Václav Hyvnar. Manželovi Bořkovi, dcere Věře v Austrálii a synu Vládovi (který hrával kopanou za Stankov a Cleveland), jeho paní Věře a vnukovi projevujeme pročištěnou soustrast. Drahá zesnulá ať odpočívá v pokoji.

Za poslední projev přátelství k mé manželce, mamince a babičce a za vaši laskavou pozornost v naší bolesti vše děkuje rodina Jelinkova, Oakville, Kanada.

Na další sportovní výročí nás upozornil J. Herman z Kalifornie, že náš dlouholetý místopředseda Svazu Zdeněk Jírotka, který působil v Chicagu a později na Floridě by se dožil 15. února 75. narozenin. Vše na něj vzpomínáme. Nechť odpočívá v pokoji.

Zbývá několik knížek od M. R. Túmy „Pepa Maleček vpravuje“. Vydal ji Svaz zásluhou archiváře Matěje Neumanna z Washingtonu. Kniha je zpestřená pozoruhodnými fotografiemi z doby největší slávy čs. sportu a Malečka! Kniha k dostání na adrese: 1482 Larchmont Avenue, Lakewood, OH 44107. Cena \$5.- i s poštovním i s nálepkou na auto „Free Czechoslovakia“.

Místopředseda Svazu, obětavý Vlád'a Zikán z Baltimore se dožívá 23. února

VYPOVÍDÁ VÁM UŽ SLUŽBU VAŠE STARÁ KÁRA?

Začíná Vás zlobit a tím Vám jasně napovídá, že se připravuje „do pense“, a bude potřebovat každým rokem celou řadu nových oprav.

V tom případě se jí jednoduše zbavte, dokud za ní ještě něco dostanete a kupte si buď to zbrusu novou, anebo starší, jen trochu ojetou. Nedejte se však přitom „uspat“ americkou výmluvností různých „auto-dealerů“, ale obraťte se na spolehlivou radu svého krajana

LUBOŠE SVOBODU
u známé firmy „Gleason Chevrolet“
7901 W Roosevelt Road
Forest Park, IL 60130 ☎ 771-2600

který se chce sice uživit, ale zároveň svou zkušeností a poctivostí svým krajanům posloužit a prospět.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHODKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Radi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

šedesáti let! Vlád'a hrával kopanou na všech našich 10 sjezdech. Sokol, který miluje, hraje na harmoniku, piano, zpívá naše písničky, hraje tenis a dobře si notuje s Lubošem Hromádkou z Clevelandu neb oba mají své orchestry. Ze srdce přejeme Vlád'ovi dobré zdraví a dlouhá, plodná léta, aby i nadále mohl šířit svobodnou myšlenku našeho Svazu.

zp

XVII. SLET AMERICKÉHO SOKOLSTVA

Mimořádný ruch a úsilí panuje v našich sokolských tělocvičnách. Všichni se připravují na XVII. Slet amerického sokolstva, který bude letošního roku uspořádán ve dnech 20. - 24. června v Omaze, Nebraska. Pilně se nacvičují sokolská prostoná, cvičí se na nářadí a připravují se zvláštní tělocvičná čísla. Cvičenci se připravují na sokolské závody, kterých se zúčastní téměř tisíc cvičenců z celých Spojených států i Kanady. Tolik je v tom nadšení, společného úsilí a sokolské bratrské spolupráce.

Veřejná cvičení sokolských jednot, které budou probíhat v těchto jarních měsících, budou takovou prvou zkouškou pro XVII. sokolský slet a pro cvičence pak příležitostí k dalšímu zdokonalování v cvičebních výkonech. Připravují se již také zájezdy na Slet do Omahy, jak letadly, tak i autobusy; dávají se dohromady cestovní fondy a všichni se těší na Slet.

Letošní sokolský Slet bude zasazen do rámce velkého Československého festivalu hudby, písní a tanců a stánků českých kulturních předmetů. Bude tam účinkovat řada vyhlášených českých kapel, které budou vyhrávat k tanci i poslechu. Tyto festivaly jsou zvláštní specialitou Čechů a Slováků ve státě Nebraska a těší se mimořádné oblibě a velkým návštěvám od dob, kdy je začal organizovat dnes již zesnulý dr. Vladimír Kučera z Lincoln, NE.

Americké sokolstvo mobilizuje všechny své síly k přípravě XVII. Sletu, na kterém bude také vzpomenu 124. výročí založení sokolského hnutí na severoamerickém kontinentě. Bude to mimořádně významná příležitost k oslavám i vzpomínkám. Bude to také velká manifestace českého a slovenského živlu v USA a Kanadě. Zveme Vás velmi srdečně všechny k účasti. Připravujeme se již dnes k návštěvě XVII. sokolského sletu.

Sletu zdar!

JR

VÍRA V DNEŠNÍM SVĚTĚ

(Pokračování ze str. 1)

Ti, kdo čtou anebo slyší tato slova, patří asi z převážné většiny k těm, kteří si na otázku po smyslu vesmíru a po smyslu našeho života dali odpověď kladnou. Nejsme tu jen náhodou. Naše zvědavost, naše chuť přijít všemu na kloub, naše touha po životě a žití po lásce musí mít nějaký smysl. My křesťané jsme tento smysl našli v tom, komu říkáme Bůh. Mluvíme tedy o náboženství.

Dějiny náboženství nám ukazují něco velmi zajímavého. Náboženské ideje jsou tím prostší a jasnější, čím jsou starobylější. S postupem dějin - pomysleme třeba jen na Řeky a Římany, ale něco obdobného bylo i u Slovanů - se např. počet božstev zvětšuje a jejich obraz zakaluje. V tomto toku, který unáší celé lidstvo, se však najednou objeví jakoby malá lodička, která pluje proti proudu. A na ní se jeden po druhém střídají plavci - říkáme jim patriarchové a proroci - kteří stále znovu a znovu volají: „Bůh je jen jeden. Jeho jméno je jsem, který jsem, což též znamená jsem ten, jenž bude s vámi, Hospodin (2). On sám pošle Spasitele, aby nás vysvobodil z mravního marasmu.“

Ten Spasitel přišel a v jeho jméno Ježíš zaznívá opět jméno Hospodin, Jahve: „Je(ho)šua totiž znamená Hospodin je spása (3). V něm se Bůh zjevil jako Láska, Světlo, osobní Pravda, Zdroj života (4).

Jeho jediným přáním je, abychom to Světlo přijali, abychom té Lásce uvěřili, že Bůh tak miluje nás lidi, že nás chce učinit svými partnery. Že chce, abychom ho poznávali nejen ze stop jeho tvůrčí činnosti a moudrosti, nýbrž i osobně. Že se chce stát pro naše JÁ osobním TY. Aby se nám mohl dát, aby se nám mohl sdělit (6).

Věřící křesťan si o vánocích uvědomuje skutečnost tak ohromující, že se musí sám divit odvaze své víry: my jsme uvěřili, že Bůh nás má tak rád, že k nám chtěl promlouvat lidským slovem, že nás chtěl milovat lidským srdcem. Že se Boží Slovo - všimněme si opět toho jména, které mu dává Bible - stalo tělem, člověkem, tedy jedním z nás (7).

Evangelium o Boží lásce pak pokračuje dál, do další hloubky, k tajemství velikonoce a letnice, které nám mluví o vysvobození z hříchu a o možnosti žít z Kristova Ducha, tj. získat novou mravní sílu schopnou přemáhat naše sobectví (8). Že je dokonce Kristovým vzkříšením přemožena i smrt, která se stává tunelem vedoucím do světla nového života (9).

Dnes však není naším cílem vysvětlovat celé křesťanství. Chtěli jsme se jen zamyslet nad tématem mravní obrody našeho národa pro tento rok, nad „vírou v moderním světě“. I dnes je možné věřit, stejně jako v minulosti, ba snad i snáze a hlouběji než v minulosti. Předchozí generace, aspoň v našich zemích, se do víry, do křesťanského náboženství jakoby rodily, bylo jim něčím normálním. Nám bylo dáno objevit, že víra v živého Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista, něčím tak normálním není. Že je to osobní setkání a tedy vlastně dar. Že tu nejde o nějakou ideologii, nýbrž o osobní rozhodnutí, o objevení Božího TY. Že se nám to Boží TY nabízí v Božím Slově, které se stalo člověkem, v Ježíši Kristu, v němž nás Bůh oslovuje lidským slovem a gestem a v němž nám nabízí své přátelství. Odpověď na tuto nabídku je otevření našeho JÁ, osobní modlitba. Bůh ke mně mluví v bibli, v evangeliu, já mu odpovídám svou modlitbou. Žiji svou existenci před ním a s ním, před Boží tváří.

Takovýto uvědomělý život v Boží přítomnosti je vlastně nejvlastnějším povoláním člověka. Tak můžeme žít totiž jenom my lidé, stvoření k Božímu obrazu, protože nosíme v sobě odlesk Božího světla a jiskru Boží lásky. Že má takovýto život novou hodnotu, že je šťastnější a blaživější, že přináší radost a bezpečnost, pokoj a mír zakotvený v jistotě Boží lásky, to už nechce být jen slovním závěrem tohoto psaní, nýbrž výsledkem zkušeností každého z nás. Kdo Boha neobjevil, kdo ho nechce uznat, kdo se mu zavírá, kdo s ním nerozmlouvá v modlitbě, je jako kosmonaut, který se utrhl gravitací domovské planety: řítí se do neznáma, do tmy, do beznaděje. Kdo žije z víry, kdo se modlí, žije ve světle. Není nikdy sám. Není nikdy opuštěn. Ví, kam jde. Žije v naději. To může ovšem pochopit jen ten, kdo tuto zkušenost učinil. Kdo Boha objevil nejen teoreticky, nýbrž i v osobní modlitbě. Je to zkušenost oblažující, zkušenost osvobozující, zkušenost, která přináší radost a bezpečnost, i když s sebou samozřejmě nese i osobní odpovědnost.

Tento poklad víry totiž neseme - jak připomíná sv. Pavel (10)

- v hliněných nádobách. Jsme v stálém nebezpečí že tuto tvůrčí, přetvářivou energii vlastní liknavosti, pohodlnosti a přizemnosti zmarníme a zneplodíme. V tom tkví naše odpovědnost právě v této hodině našich národních dějin. Kolem nás se dnes přece něco hýbe, o tom nelze pochybovat. Jsme schopni bdít, abychom ta znamení času správně vnímali a uměli na ně odpovídat ve světle víry?

Víra nás totiž neodcizuje světu a jeho problémům, nýbrž nás naopak pozvedá k nadhledu, který dovoluje vidět všechno „sub specie aeternitatis“, v perspektivě Boží. Kéž Duch svatý rozvane mraky, které zatemňují náš duchovní obzor, aby nás slunce víry mohlo vyléčit ze sobectví, cynismu a nihilismu, které ohrožují náš národní charakter. Kéž dá naší církvi, to znamená každému z nás, mravní sílu být oživujícím kvasem nové budoucnosti, předznamenat úsilím o ušlechtilé hodnoty a ideály inspirované evangeliem. Za to se modlí a k tomu vám žehná

Vás

† Jaroslav Škarvada, tit. biskup litomyšlský

(1) The Economist, London, Double Issue, 24 December 1988 - 6 January 1989. „New Christendom“, str. 73-78. (2) Srv. Ex 3, 14. (3) Srv. Mt 1, 21. (4) Srv. 1 Jn 4, 16; Jn 1, 9; Jn 14, 6; Jn 11, 25. (5) Srv. Mk 16, 16; 1 Jn 4, 16. (6) Srv. Jan 14, 23. (7) Srv. Jn 1, 1-14. (8) Srv. Jn 16, 12-15; Řím 8, 1-2. (9) Srv. Jn 11, 25; 1 Kor 15, 12-22. (10) 2 Kor 4, 7.)

Our 105th Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

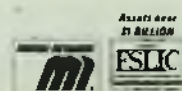
Road 12 & Grand Ave.
LONDAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Karanda
• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4810 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
574-1400

Wheaton
150 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

SVĚTELNOST KATEDRÁLY

Kdo by se rád nezdíval ke „kamennému nanebevstoupání Hradčan“, které se každého večera zjevuje jako hořící keř nad Prahou? Poprvé tomu bylo v miléniovém roce svatováclavském 1929, kdy katedrála byla stavebně dokončena a slavně otevřena na prahu nové epochy našich dějin. Tenkrát z pověření všech složek našeho národního společenství otevřel její bronzová vrata, archeolog a historik, jenž katedrálu a její poklady uvedl do světové literatury - biskup Antonín Podlaha. Dostavbě katedrály věnoval čtvrt století neúnavné péče a byl označen jako „duchovní dobudovatel“ stavby, která byla tvůrčím snem mnoha předchozích generací.

Byla to naposled „generace Národního divadla“, která se podjala úkolu dovršení katedrály započatém Karlem IV.,

stavby, která se jako torzo tyčila nad Prahou. Antonín Podlaha ve svých 16 letech, jak vzpomínal, přiběhl ze sousední ulice svého domova k hořícímu Národnímu divadlu a v pláči prostého lidu přijal právě z něho posilu: Zápasit s tím, co je v nás tragické - a zvítězit! Národní obětavost zvítězila nad požárem. Z tohoto jinošského prožitku vyvěrají Podlahova slova pronášená v závěru jeho života při otevření bran dobudované katedrály: „Mohutná věž jako samostatný chmurný tůň - opodál chrám se zelenavou střechou - a mezi oběma veliké prázdné hroty okna jakoby zbytek nějaké obrovské zříceniny. Zdálo se mi, jako by tajemná ta budova byla obrazem dějin drahého našeho národa, jehož vývoj rázem byl podřát, když nedaleko za tím polozbořeným oknem na pláni bělohorské na dlouhou dobu osud jeho byl zpečetěn. A v oněch blahých dobách prvního mladistvého zápalu vlastenc-

kého vroucně jsem si přávil, by smutná ta silueta změnila se v útvar neobyčejné krásy.“

Nestačí však pouhé nadšení, když k cíli nezbytně vede cesta dlouhých všedních a úmorných dnů. To připomínají dva předchůdci, kteří byli vtělením národní vůle pro dobudování katedrály: oba svatovítské kanovníci mající erbový přídomek „z Čechorodu“. Tomáš Pešina, nejdůvěrnější přítel Bohuslava Balbína, který mu dedikoval svou „Obranu jazyka slovanského“ a Václav Michael Pešina, jehož romantické úsilí o dobudování po barokním ztroskotání bylo později korunováno miléniovým svatováclavským výsledkem.

Katedrále, jejíž péči a ochranu nyní převzal stát, dostalo se nedávno náročné vnitřní rekonstrukce, ač vnější její tvář samozřejmě potřebuje stále odborné údržby. Její nitro slouží liturgickému poslání jako tisíciletý stolec pražského biskupství, který je označen jako „svatovojtěšský“ podle druhého pražského biskupa sv. Vojtěcha - Slavníkovce. Za našich časů je katedrála cílem návštěvníků pražského Hradu a jeho vynikajících výstav, které také dokumentují kulturní výši „srdce Evropy“, jak bývá cizincům označována naše země. Jsou to stále proudy nebo skupiny, procházející pod klenbami v novostavbě dovršené Kamilem Hilbertem. Ale také jednotlivci podle svých schopností může prožívat svatovítský prostor jako celek i jeho dílčí úseky. Stačí se třeba soustředěněji zadívat k barevným skům, jimiž byl vstup do novostavby proměněn ve světelnost, která rozzařuje i naše oči.

Katedrální světelnost, která se niterně dotýká osamělého jedince schopného zamyšlení nad osobními problémy, vyjádřil Franz Kafka v románu „Proces“, kde v naprostém ztmnění pluje stříbrná rakev, která identifikuje dějiště v románu skryté do anonymity. Hrob mlčícího „barokního světce“, který téměř dvě století byl cílem květinových svatojanských poutí, často spojených s významnými celonárodními slavnostmi, vyjadřuje jeden z obroditelských úseků našich dějin podle známých veršů Karla Havlíčka Borovského. Jestliže jsme si před měsícem připomínali 300. výročí smrti „barokního historika“ Bohuslava Balbína, nelze opomenout, že on se téměř ztotožňoval s Janem Nepomuckým v temných nocích nejen osobního života, ale pobělohorských Getseman celého národa, což vyjádřil svým heslem: „V naději a mlčení je moje síla“. Podobné osobní zadumání vyjádřil právě před 50 lety v jednom ze svých posledních článků Karel Čapek. Ličí myšlenkovou světelnost pramenící z kaple svatováclavské, která ho prozářila silou chorálu při jeho zastavení v katedrále, když se nad námi stahovaly zlověstné válečné mraky. Je to stále myšlenkové jiskření, které vyslovil Jaroslav Vrchlický svým katedrálním „Viděním“, kdy se tam o půlnoci zjevují velikáni našich dějin s výhledem k jasné budoucnosti země a jejího lidu.

Kdo by neznal světelný rorátní prožitek Jana Nerudy v jeho malostranské povídce? Chlapec se dá zavít na noc v katedrále, aby viděl přívod světlic, králů a mužů ducha.

Natrvalo v něm zůstává prožitek ze stále bdící tváře Dědice země, která se mu jevila jako utkaná „z klidného zářícího světla“. Jaký byl výsledek katedrálního ponocování? Zjistí se, že jeho prožitek byl vykopen slzami matky, která při rorátech klečí v lavici plna hrůzy z jeho náhlého ztracení. Chlapec to vyjádřil žhavým polibkem na matčiny ruce, když vycházela z věkovité katedrály do perné práce pradelny, která byla jejím celoživotním údělem. Poznáme-li v tomto chlapci budoucnost - pak lze říci, že katedrála svou niternou náplní mu ukázala cestu, aby v přívodu těch, kdo nás předešli, políbil svou rodnou zemi a své síly spojil s dobovým obrozenec-kým celonárodním úsilím.

Světelnost katedrály v její nynější vrcholné podobě byla rozložena předchozími stavbami dnes odhalenými v jejích hlubinách nad gotickým dílem Matyáše z Arrasu a Petra Parléře. Jakoby jiskrou jest svatovítská románská rotunda, kterou se stal sv. Václav, podle skvělé monografie Josefa Cibulky, zakladatelem monumentální architektury české. Tato stavba byla po 120 letech nahrazena Spytihněvovou bazilikou jako plamenem, z něhož za dalších 300 let vzplanul ohňový keř Karlovy katedrály gotické.

V postranní kapli novostavby je okno Alfonse Muchy z cyklu jeho Slovanské eposy. Je to jako betlémské rozzaření v našich dějinách: V zarámování cyrilometodějského adventu je ústřední událost, kdy chlapec Václav pod ochranou své babičky Ludmily jako by ve vánocním úsměvu se dívá daleko do naší budoucnosti. U tohoto vyhledového okna denně svítí voskovice na paměť všech, kdo nám katedrálu dali svými rukama a kdo ji milovali svým srdcem.

Jan Lebeda, probošt metropolitní kapituly u sv. Víta, světící biskup pražské arcidiecéze

(Lidová demokracie, Praha, 24. prosince 1988)

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Specialty Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

LEKARENSKY TELEFON: DOMACI TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Posílám léky vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně v ruce

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.Ph.

NAPROTÍ BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

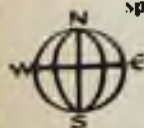
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

Kašpárkovo loutkové divadlo

v sobotu 25. února 1989

ve 4 hod. odpoledne

v „novém“ Velehradě

2340 So. 61st AVE., Cicero, IL.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.”

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953 - 9192

TA NAŠE PÍSENIČKA ČESKÁ
barevný filmový muzikál z písní
Karla Hašlera: s Matuškou,
Boh dalovou, Filipovskou a j.,
s překrásnými záběry Prahy;
v prvotřídním provedení na vi-
deokazetách VHS a Beta za
\$33.00 + pošt. 2.50
zasílá:

Miroslav Konvička

12726 Archwood St.

North Hollywood, CA 91606

Z vysílání kulturních zpráv domovu na radiových vlnách Svobodné Evropy v Mnichově

V Londýně vyšla vloni kniha **M. A. Liškutina Challenge in the Air**. Významný letec - stíhač popisuje zajímavě a s vojenskou stručností ve 14 kapitolách své zkušenosti v letectvu v letech 1937-48. Jde o chronologicky záznam osobních zážitků zasazených do rámce politických událostí předznamenavých Mnichovem, 2. světovou válkou, třetí světovou poválečným údobím a posléze komunistickým pučem.

Autor, který už doma byl letec, uprchl hned v r. 1939 do Polska, odkud brzy odjel do Londýna a odtud do Francie. Francouzské úřady zde ve spolupráci s naším velvyslanectvím, shromažďovaly bývalé čs. vojáky a letce a posílaly je do cizinecké legie v Alžír. Když začala válka, vrátili se tito muži zpět do Francie, letci pak vstupovali do francouzského letectva. Po zjištění, že výcvik je špatně organizován, bojová morálka Francouzů velmi nízká a defetismus na každém kroku, se po kapitulaci Francie chlápci rozhodli z letecké pozemní jednotky k odjezdu do Velké Británie. Zde následoval tuhý výcvik. Postupně byly v rámci anglického královského letectva vytvořeny dvě čs. stíhací a jedna bombardovací perut'. Liškutín nastoupil brzy do boje, zaznamenal mnoho úspěchů. Autor poutavě líčí, jak se při leteckých soubojích nejednou díval smrti do očí a jak se mu zdálo, že osudný konec už je neodvratný. Nejsmutnější částí knihy je návrat čs. letců z Anglie do vlasti. Letcům, kteří byli celou válku v první linii, dovolily poválečné úřady návrat domů až tři měsíce po válce. Čekali je špatné ubytování, podřadná místa, nevědět, posléze pak ztráta zaměstnání a pro mnohé dlouholetá vězení. Zvláště bolestně se autora dotýká, že i někteří jeho kamarádi propadli pochybnostem a komunistické propagandě. Zdravující většina čs. letců ovšem kolaboraci odmítla a

mnozí, stejně jako autor sám, odešli podruhé do zahraničí.

Svou knihou postavil Liškutín pomník všem čs. letcům, kteří ve 2. světové válce obětovali své životy za svobodu Evropy. Pětistům jedenácti padlým věnuje autor tyto vzpomínky, vzdává jim čest a vyjadřuje vděčnost. Kniha zaujme svou konkrétností i stylem a je významným příspěvkem v naší historii. Doufejme, že vyjde brzy i v autorově otčině.

Dne 17. listopadu uspořádal **Čs. kulturní klub ve Vídni** pódiový rozhovor u obyčejného stolu o událostech 28. října 1988. Dobře navštívená akce byla zahájena promítnutím dokumentárních snímků, které natočila rakouská televize v pražských ulicích za demonstrace v den založení Československé republiky. Hlavní mluvčí a svědkyní zde byla **Barbara Goudenhoven Kalergiová**, reportérka rakouské televize a očitá svědkyně těchto událostí. Mimo jiné se diskuse zúčastnili doktor **Jiří Němec** a **Pavel Kohout**. O den později v pátek 18. listopadu se v hudebním sklepě **Nacht Azy** konal koncert **Karla Kryla** za početné účasti hlavně mladého publika - mezi emigrací nazývaného **Noví**; zazpíval české, německé a polské písně ze starší i nové tvorby, proložené svými poetickými texty. Večera se zúčastnila i početná polská menšina.

Spisovatel **Jaroslav Vejvoda**, který žije v Curychu, zvítězil v soutěži filmových scénaristů, uspořádanou organizací **Swiss Image** s námětem **Nevěsta se slonem**. Oceněn byl rovněž filmový herec a básník **Julius Effenberger** s námětem **Peníze nebo život**.

Na závěr ještě jedna smutná zpráva. V městě **Chatanooga** ve Spojených státech, zemřel v 85 letech astronom, profesor doktor **Karel Hujer**. Tento vyní-

ikající český vědec se zúčastnil mnoha mezinárodních kongresů **Astronomické unie**, působil i na početných universitách, mezi nimiž nechybí **harvardská** a **cambridžská**; byl zvolen členem **Královské astronomické společnosti** v Londýně a přednášel ve svém oboru po celém světě. Po Mnichovu r. 1938 se rozhodl zůstat v zahraničí. Až do svého penzionování v r. 1973 působil v **Chatanooze**.

Profesor doktor **Karel Hujer** podnikal rozsáhlé vědecké cesty, napsal stovky článků o astronomii; kromě vědecké práce byl činný i politicky - pokoušel se o politické sjednocení exilu. Byl členem **presidia Republikánské strany** v exilu a **České světové unie**. S dr. Hujerem odchází čs. exilu jeden z velkých lidí.

A teď už mají slovo naši slovenští přátelé.

Na stole slovenského redaktora tejto relácie to vyzerá ako na pulte kníhkupectva. Niežby

Michal Želiar predával slovenské knihy, ale dostal ich zo zahraničných vydavateľstiev, aby o nich referoval na **Krajanskej vlne**. Nejedna by sa hodila niekomu z vás pod vianočný stromček. Napr. zborník **Prvoučiteľ národa slovenského**, ktorý vyšiel na pamiatku 1000. výročia smrti sv. Metoda v edícii **Unitas et Pax** v Ríme. Zostavil ho náš bývalý kolega dr. **Imrich Kružliak** za spolupráce **Janka Hnilicu** a v úprave **Félixa J. Litvu** a **Jána Loydla**. Zborník má 201 strán a prispeli doň viacerí znalci **cyrilometodského** poslania a odkazu, ako napr. dr. **František Hrušovský**, dr. **Jozef Cincík** a dr. **Štefan Vargaš**.

Zaujímavú kapitolu napísanú „**Cyrlometodský kult v Amerike**“ napísal dr. **Teodorik Zúbek** v r. 1988 zosnulý **františkánsky kňaz** a autor viacerých kníh o prenasledovaní katolíckej cirkvi na Slovensku. Z nej sa čitateľ dozvie o šírení **cyrilometodského kultu** medzi

krajanmi v **USA** a **Kanade** a môže sa pokochať na farebných reprodukciách obrazov, chrámových malieb a oblokov s motívmi **slovanských apoštolov**.

Dvanásť stranová farebná príloha reprodukuje bohatú škálu výtvarného spracovania života a diela sv. **Cyrila** a **Metoda** mnohými umelcami, medzi iným aj reprodukcie troch obrazov mladých slovenských maliarov žijúcich v zahraničí, **Stana Dusíka**, **Jána Mráza** a **Martina Oscitého**. Všetky tri vo veľmi rozdielnom výtvarnom spracovaní, ale v tom istom, mohli by sme povedať novom, renesančnom náboženskom duchu, ktorý začína čoraz viac obrodzovať mladú slovenskú generáciu.

K zborníku „**Prvoučiteľ národa slovenského**“ sa ešte vrátíme, ako aj k iným knižkám, vydaným v loňskom roku v slovenských zahraničných vydavateľstvách.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim starokrajanům, přátelům a známým, kteří si pro její požehnaný věk na ni možná ztěžka pamatují, oznamujeme, že si všemohoucí Bůh k sobě povolal naši drahou maminku, babičku a prababičku, paní

MARY KLARIČ,
rozená Janků,
vdova po † John S. Klarič

Narodila se na Moravě ve Vysokém Polí 13. července r. 1897 a ve svých dětských letech přijela se svými rodiči do USA. Po křesťanský krásném rodinném životě zemřela v St. Louis, MO, 22. listopadu 1988 v požehnaném věku 91 let a šesti měsíců.

Pohřební mši sv., která nám věrným křesťanům má připomenout naše setkání se vzkrášeným Kristem Pánem, sloužili její dva synové - kněží Rev. Wenceslaus a Msgr. George Klarič spolu s jejím synovcem - také knězem - Msgr. Bernardem Granich. Dnešní farář - o českém původu první osady sv. Jana Nepomuka v St. Louis velmi obeznámený Otec Joseph Portuchek byl samozřejmě také u oltáře. Příkladný křesťanský život a její celoživotní obětavost však neunikly ani samotnému Otci arcibiskupovi našeho města St. Louis - Msgr. John May a arcibiskupovi z města Indianapolis - (dávnému příteli Klaričovy rodiny) - a tak se oba také zúčastnili pohřbu naší drahé maminky.

S Otcem arcibiskupem Edwardem O'Meara z Indianapolis (Indiana), přišlo na pohřeb naší drahé maminky mnoho kněží, podobně jako z arcidiecéze St. Louis.

Všichni přišli na její pohřeb z přátelských vztahů k jejím synům a z úcty k jejím ctnostem křesťanské matky, která přivedla své syny k oltáři.

My - v Hlasu národa - k tomu jen vděčně přidáváme, že byla naší věrnou odběratelkou a štedrou podporovatelkou.

Její tělo bylo uloženo k věčnému spánku na místním hřbitově „Vzkříšení Páně“ v St. Louis.

VDĚČNÁ RODINA

MODERNÍ ÚČESY, STŘÍHÁNÍ VLASŮ ZA NÍZKÉ CENY

Dagmar Tlach
2117 So 61st Ave
Cicero, IL 60650
☎ 656-6797

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

SOME CAMPUS
HORROR STORIES

Accuracy in Academia has discovered and exposed some fascinating horror stories on college campuses, stories that have been followed up by the press.

At Virginia Tech it discovered a „Hate-America” history course for freshman students. The basic text used in the course was by a Marxist, who proudly proclaimed that his book was written from the point of view of the mistreated Indians, the Slaves, the pacifists and deaf-dodgers. He proclaimed the failure of capitalism, denigrated America's heroes, and glorified kooks, such as the one who threatened to blow up the Washington Monument as an anti-nuclear protest. In one of two editorials it wrote about his, *The Richmond Times-Dispatch* said the objective of the author „seems to be to show that the history of America is simply a string of oppressive and atrocious acts by an elite Establishment.”

At Miami-Dade Community College, one of the largest colleges in the country, they zeroed in on a professor who told his students outrageous lies about such American heroes as Washington, Lincoln and Theodore Roosevelt, as well as Presidents McKinley and Reagan. He was recorded on tape telling his class that Washington died from pneumonia, caught when he jumped from a bedroom window into a snowbank to escape an irate husband. The professor told the class that Washington would have died of syphilis if he had not contracted pneumonia. When AIA interviewed the professor, he denied making such statements until informed that they had been tape recorded. He then quickly terminated the interview. AIA's revelations received wide publicity on TV, radio and in the *Miami Herald*...

At the State University of New York, Farmingdale, a student who dared challenge inaccurate statements by a philosophy professor was thrown out of the class and was subsequently arrested by campus security officers for standing up for his rights. A court ordered the university to readmit him. (From National Program Letter, American Citizenship Center, January 1989, Oklahoma City, OK)

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

KAREL ČAPEK
HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

Je volán Jánoš. Chcete svědčit? Jak, prosím, kážou páni. Pravda-li, že na vás Štěpán chtěl, abyste urobil smrt Hordubalovi? Svědek rozpačitě mrká. Pravda, že cosi říkal. Prý želbrák jsi, Jánoš, mohl bys dostat peníze — A zač peníze? — Co já vím, prosím pěkně, takové hloupé řeči. — Říkal vám, abyste ubil Hordubala? — A to snad ne, pane velkomožný. Dávno je tomu. Byla jen tak řeč o penězích — Štěpán vždycky o penězích. Co já budu takové marnosti nosit v hlavě? A prý že jsem hlupák. Hlupák, třeba i hlupák: na šibenici, brachu, mne to nepřivede. — Nejste opilý, svědku? — Jsem, prosím pěkně; vypil jsem sklenku na kuráž, těžko je mluvit s pány.

Přeličení se odrokuje na zítřek. Štěpán hledá očima Polanu, ale vdova Hordubalová hledí, jako by ji vyfazel z kosti, jako by o něm nevěděla: kostnatá, nevzhledná, toporná. Nikdo nepozírá na Štěpána, jen na ni; což on, chlapisko černé! zřídka-li chlap ubije chlapa? Ale toto — vlastní žena, prosím pěkně; jaký život, Hospodine, nelze-li věřit vlastní ženě! Ani v posteli doma abys nebyl jist, zapíchnu tě jako dobylče. Hordubalova vdova prochází chodbou nenávisť, jež se za ní zavírá jako voda. Ech, toporem ji měl nebožtík utlouci, jako vlka, když se chytne do želez. Pověsit ji, hovoří tetky. Není na světě spravedlnosti, nebude-li pověšena. A jděte, baby, bručí chlapi, ženské se, vímeť, nevěšejí; do smrti ji zavít — Kdyby ženštiny soudily, pověsily by mrchu. Počujte, já sama bych ji dala provaz na krk. — Nehovoř, Marika, to není robota pro babu. Ale Štěpku jistě povedou na šibenici.

Tak, tak, Štěpku; a zabil jen cizího člověka. Když nepověsíte Polanu, brzo-li nebudou ženy ubíjet své muže? Lec-které by to vlezlo do hlavy — v rodině, lidé drazi, ve stavu manželském ne málokdy bývá proč. Ne, ne, jen ji pověsit. A jak ji pověsit, když nosí dítě? Jaké dítě, samého čerta porodí.

Je volán za svědka Šimon Fazekáš, zvaný Leca. Viděl Polanu stát se Štěpánem toho dne, kdy se stala vražda, za potokem to bylo. Štěpáne Manyo, zapíráte i teď, že jste toho dne byl v Krivej a mluvil s Polanou Hordubalovou? Nebyl jsem tam, prosím. Obžalovaná, mluvil s vámi Manya za potokem? Nemluvil. Ale četníkům jste udala, že ano. Četníci mne nutili.

Vypovídá Juliana Varvarinová, souseda Hordubalových. Ano, vidala Hordubala, chodil jako tělo bez ducha. Polana mu nedala jíst, když propustil Štěpána, ale čeledínovi kuren-ce pékala i selata. Chodila denně spat s Manyo, Bůh ji netrestej, odplivuje souseda, ale když se vrátil Hordubal, kdo ví, kde se scházela s čeledínem; do stáje už nevkrčila. Poslední dobou Hordubal i v noci obcházel a svítil, jako by hlídal.

A poslyšte, svědkyně, vy jste viděla, jak Hordubal Štěpána hodil přes plot. Měl Štěpán při tom na sobě kabát? Neměl, byl jen v gatích a košili. A odesel bez kabátu? Tak, pěkně prosím. Tož tento kabát, co má na sobě, musel zůstat s jeho věcmi u Hordubalů? Štěpáne Manyo, kdy jste se vrátil pro tento kabát do Krivej?

Štěpán vstává a nejistě mrká.

Odnesl jste si jej té noci, kdy byl zavražděn Juraj Hordubal. Můžete si sednout. A státní návladní si vítězně cosi zapisuje.

Odveďte oba obžalované, káže předseda soudu. Za svědkyni je volána Hanie Hordubalová.

Privádějí modroňkou, hezkou holčičku; je bezdechě ticho. Neboj se, malá, a pojď sem, praví otecký předseda soudu.

Nechceš-li, nemusíš svědčit. Tak co, chceš vypovídat? Děvčátko se tázavě, vyjeveně dívá na velkomožné pány v talárech.

Chceš svědčit? Hanie poslušně kývne. Áno.

Chodívala tvá matka do stáje, když tam byl Štěpán? Áno,

každou noc. Viděla je někdy spolu? Viděla. Strýček Štěpán ji jednou objímal a svalil ji do slámy. A co gazda, co tatko, býval někdy s mamkou? Ne, tatko ne, jenom strýček Štěpán. A když se gazda vrátil z Ameriky, bývala i pak mamka se strýčkem? Hanie vrtí hlavou. A jak to víš? Protože byl gazda doma, řeklo dítě zkušene a samozřejmě. Však strýček Štěpán říkal, že tu nebude, že je teď všechno jiné —

Byl gazda hodný? Hanie rozpačitě krčí ramínky. A Štěpán? Jé, Štěpán byl hodný. Byla mamka hodná na gazdu? Ne. A na tebe? měla tě ráda? Měla ráda jen strýčka Štěpána. Vařila mu dobře? Vařila, ale on mi z toho dával. A koho jsi ty měla nejraději? Děvčátko se ostýchavě vrtí. Strýčka Štefu.

A jak to bylo, Hanie, tu poslední noc, co tatko zemřel. Kde jsi spala? S mamou, v komoře. Neprobudilo tě něco? Probudilo. Někdo klepal na okno a mamka seděla na posteli. A dál? Dál nic, mamka hovořila, že máin spat či chci-li dostat bítí. A spala jsi? Hej že spala. A nic jsi neslyšela dál? Nic. Jen někdo šel po dvoře, a mamka byla pryč. A kdo to šel — nevíš? Děvčátko otvírá podivem pusou. No, Štěpán. S kým jiným by šla maminka ven?

Je hrozné ticho v síni, až se těžko dýše. Nařizují přestávku, praví předseda honem a sám odvádí Hanii za ručičku. Jsi hodná holčička, bručí, hodná a rozumná; ale buď ráda, že nevíš, oč jde. Porotci hledají po kapsách, co by Hanii dali; tlačí se kolem, aby ji aspoň pohladili po vlasech.

A kde je Štěpán? ptá se Hanie stříbrně. A tu je tlustý Gelnaj, luní a dere se k Hanii: Pojď, malá, pojď, dovedu tě domů. Ale na chodbách plno lidí a podstrkují Hanii tu jablko, tu vajíčko či kousek buchty, smrkají dojatě do kapesníků, ženské ji líbají a hojně slzí; Hanie se křečovitě drží tlustého pastu Gelnajova a má sama pláč na krajíčku; ale Gelnaj povídá, neplač, koupím ti cukroví, a děvčátko radostí poskočí.

Přeličení se sune dál, někdy jako by se uzel udělal, několik rukou to musí rozplétat. Vypovídá Pjosa zvaný Husár, Alexa Vorobec Metrů a žena jeho Anna a žena Kobylky Herpáka, skládají svědectví o této ženě zde, Polaně Hordubalové. Ach, Hospodine, co vše vědí lidé o lidech, až stydno; nepotřebuje Bůh soudit, soudí lidé. A o svědectví se hlásí jakýsi Miša pastýř. Přistupte, svědku, nemusíte přísahat.

Co?

Přísahat netřeba. Jak jste stár?

Co?

Jak jste stár, Mišo?

A, nevím. Co na tom? Ve jménu Otce, Syna a Ducha. Vzkazuje vám Juraj Hordubal, že jeho žena byla hodná a věrná.

Počkejte, Mišo, jak že to vzkazuje? Kdy vám to řekl?

Co?

Kdy vám to řekl, Mišo?

A, kdy. Nu, nevím. Pršelo tehdy. Kázal mi, řekni jim to ty, Mišo, tobě uvěří.

Bůh s vámi, starý, s tímto jste přišel až z Krivej?

Co?

Můžete jít, Mišo, už vás nepotřebujeme.

A, děkuju uctivě. Pochválen buď Ježíš Kristus.

Vypovídá Farkaš sklenář. Ten sklářský diamant koupil u mne Manya Štěpán. A znáte-li ho? Jak neznat, tento zde je to, ten žlutý. Vstaňte, Manyo; přiznáváte se, že jste kupoval tento diamant u sklenáře Farkaše? Nepřiznávám. Můžete si sednout, Manyo, ale takto si nepomůžete.

Vypovídá žena Baranova, žena Hrycova, Fedora Bobala žena. Ech, Polano, jaká hanba: prstem na tebe ukazují, žalují tvé smilstvo, ženy kamenují ženu cizoložnou. Nikdo už nevidí Štěpána Manyu, marně kryješ rukama zkříženýma těhotný život, nezakryješ svého hříchu; Štěpán zabíjel, ale ty jsi hřešila. Pozírejte: na nestoudnici, ani hlavu neskloní, nezapláče, nebije čelem o zem: hledí, jako by chtěla říci: mluvíte si, mluvíte, co mi na čem záleží.

Obžalovaná, máte co podotknout k svědecké výpovědi Marty Bobalové?

Nemám. A neskloní hlavu, nezardí se hanbou, nepropadne

se student: jako sacha.

Už není svědků? Dobrá, líčení se přerušuje do zítřka. Ale ta malá Hafia pěkně vypovídala, že? Takové děcko, pane kolego, a co všechno už vidělo. Hrozně, hrozně. A přece její výpověď — jako by tekl čistý potůček. Taková samozřejmost ve všem — jak by v tom, co líčila, nebylo nic zlého. Ale zato celá dědina proti Polaně. Špatně je na tom Polana; Štěpán ovšem také, ale co Štěpán — vedlejší figura. Ano, ano, dědina pochopila, že tady jde o věc morálky, pane kolego. Člověk by řekl, že se obec Krivá mstí za porušený řád. Divné, lid obvykle nebere tak přísně to ono, co se stává v rodině, že? Zdá se, že se Polana nedopustila jenom cizoložství, ale něčeho těžšího. Čeho, pravíte? Inu, veřejného pohoršení; tím na sebe uvalila kletbu dědiny.

Buď zlořečena Polana! Viděli jste ji všci, jak nesla hlavu? Ze jí hanba není! Ještě se usmívala, když Fedora Bobala žena hovořila, prý vytloucí okna jí chtěly ženy za její smilstvo. Ano, hlavu ještě všichni usmívala se, jako by se měla čím chlubit. Ech, jděte, strýčku, to bych ji sám chtěl vidět; a je aspoň pěkná? Bít mne neřestej, pěkná! Očarovat, povídám, musela Štěpána, musela mu oči zakalit; hubená, povídám, a oči — jen píchají; zlá musí být, jářku. Ale to dítě, počujte, jako obrázek; všichni jsme plakali, — když se povázila, sirota! A vidíte, ani před dědkem se ta ženština nestyděla, smívala před vlastní dečkou. Inu, ďábel, povídám. A to se, strýčku, musím jít také podívat!

Pusťte nás, pusťte nás dovnitř, chceme ji vidět, tu nestoudnici! A co, zmačkneme se, jako v církvi budeme stát, jen nás tam pusťte! Lidičky, netlačte se tak, zasmradíte kožuchy slavný soud! Hybaj od těch dveří!

Pozírejte, ta vychrtlá, ta, co tak rovno sedí, to je ona. Opravdu, kdo by to do ní řekl? Vypadá jako ledajaká teika. A kde je Štěpán? A, tomu je vidět jen ramena. A ten, co vstává, ten vysoký v taláru je sám státní zástupce. Ticho, ticho, teď coś uslyšíte.

(Pokračování příště)

PUBLIC INFORMATION FROM NEIL F. HARTIGAN Attorney General State of Illinois

HARTIGAN CHARGES FLORA MAN WITH DECEPTIVE BUSINESS PRACTICES

Springfield, Ill. - February 2, 1989 - Attorney General Neil F. Hartigan has filed suit against a Flora, Illinois man charging him with misrepresenting his business to at least five out-of-state people by enticing them to become distributors of vending machines with dispense pantyhose.

Robert Ellis, who operates Barclay-Pullman, Ltd. of Flora, is accused of misrepresenting the size of his company through advertisements, misrepresenting the return that distributors could expect, and misrepresenting himself as an owner of a vending machine manufacturing company. In addition, Ellis is accused of failing to deliver and set up over two dozen vending machines, and failing to refund money when delivery and set up did not take place as promised.

"We cannot allow unscrupul-

ous business operators to prey on the public through misleading and deceptive advertising," said Hartigan.

"Ellis is charged with advertising a possible return of \$2000 a week on an investment of no more than \$32,000. And, he had used advertisements alleging this was a twenty billion dollar business with one hundred million customers."

Hartigan is seeking an injunction to stop Ellis from advertising, selling or distributing vending machines in Illinois. Hartigan is also seeking a return of roughly \$85,000 to the five individuals that Ellis defrauded.

Ellis also faces a possible fine of up to \$50,000 for each intentional violation of the Consumer Fraud and Deceptive Practices Act.

The five people who had purchased the machines reside in Georgia, Massachusetts, California and Texas. Hartigan said that any Illinois residents who have purchased the vending machines from Ellis should contact his office.

"In order to avoid becoming involved in questionable investments, there are some important things to consider," said Hartigan.

President Bush pronesl svou řeč „o stavu Unie“

Hlavní část věnoval rozpočtu

Dne 9. února večer nový US prezident George Bush měl před spojeným Kongresem na Kapitolu ve Washingtoně svůj první formální projev před US zákonodárnou o cílech své budoucí politiky. Tento proslav je považován za „řeč o stavu Unie“, ačkoliv tento titul se obvykle nedává první řeči nového prezidenta. Tato jeho řeč trvala celých 50 minut a byla 60krát přerušena bouřlivým potleskem, vždycky začatým republikánskými spolupracovníky. Po květnatém úvodu a výzvě ke spolupráci obou politických stran v Kongresu, hlavní část jeho řeči byla věnována novému federálnímu rozpočtu na finanční rok 1990, který začne letos 1. října. Bushův rozpočet je téměř shodný s návrhem odcházejícího prezidenta Ronalda Reagana, pouze s některými upravitelstvími, provedenými tak, aby bylo Američanům i světu jasné, že Bush jasně ví o potřebách chudých v USA, má soucit s nemajetnými, s nemocnými, starými, s dětmi v nezdravém rodinném prostředí, s narkomany, že ví o potřebách výchovy a škol, a že se chce tedy pokusit stavět na dobrém stavu ekonomie, ušetřit trochu na zbrojení, dokud SSSR zůstane hrozbou svobodnému světu a budovat dále lepší Ameriku.

Zde je nejdrůbež překlad některých všeobecných zásad, obsažených v Bushově řeči:

„Méně než před třemi týdny jsem se s vámi sešel na západním přelomu této budovy a hledě na památníky naší hrdé minulosti jsem vám nabídl svou ruku k zaplnění příští stránky amerických dějin, na které se bude vyprávět o zvýšeném blahobytu a dále trvajícím míru. Dnes tu jsem opět, abych vám tentokrát předložil své konkrétní návrhy. Má ruka nadále zůstává natažena, mé rukávy jsou vyhrnuty. Amerika na nás čeká; nyní musíme pracovat. Spolu můžeme zhodnotit lepší Ameriku... Ekonomický vzrůst nám zajistí pracovní místa a větší naši naději v lepší budoucnost. Ekonomický vzrůst nám umožní platit za sociální programy. Ekonomický vzrůst zvýší bezpečnost naší země. A nízké daně jsou předpokladem ekonomického vzrůstu... Věřím, že máme povinnost vůči těm, kteří žijí v nedostatku, avšak zároveň myslím, že vláda nemá být první obstarovatelkou potřebných věcí, které souk-

romý ekonomický sektor může lépe poskytovat... Myslím, že rodina a víra tvoří mravní páteř pro náš národ; budu se snažit o to, aby se staly silnými. Jako to řekl Benjamin Franklin: Nemůže-li vrabec spadnout na zem bez Jeho vědomí, může snad velký národ se povznést bez Jeho pomoci?“

Zatímco Reagan ve svém návrhu federálního rozpočtu předvídal výdaje ve výši 1.15 trilionu dolarů, Bush předvídal výdaje ve výši 1.16 trilionu dolarů a federální příjmy ve výši 1.065 trilionu dolarů, což by bylo o 6.3 bilionu dolarů více než v Reaganově návrhu. Rozpočtový schodek by obnášel 95 bilionů dolarů. Vyrovnaný rozpočet bez schodku sliboval Bush za rok 1993. Mnozí politikové považují odstranění rozpočtového schodku za nejpřednější úkol nového US prezidenta. Někteří odborníci v národohospodářství a v účetnictví však tvrdí, že ve skutečnosti tato věc je bezvýznamná; kdyby prý byla tradiční metoda účetnictví pro federální rozpočet zmodernizována podle metody a zkušeností moderních podniků, schodek federálního rozpočtu by v přítomnosti neexistoval. Tento schodek se prý dnes silně zdůrazňuje pouze z politických důvodů.

Bush slíbil nepatrné snížení výdajů na národní obranu; namísto potřebných a Reaganem požadovaných 303 bilionů dolarů Bush žádá o 2.7 bilionu dolarů méně. Také by chtěl snížit federální výdaje na nemocniční pojištění pro přestárlé „Medicare“ o 5 bilionů dolarů, proti čemuž však silně protestují demokraté. Od snížení daní z výdělku, z akcí, z bondů a z jiných cenných papírů očekává zvýšení investic, které povzbudí hospodářský rozmach a nová pracovní místa, což prý vládě zajistí příjem dalších 5 bilionů dolarů. Demokraté s ním v této věci nesouhlasí; říkají, že snížením daní se automaticky sníží také vládní

příjmy. Bushova úvaha v této věci prý je příliš subtilní a nedokazuje nic.

Na druhé straně Bush chce ve svém federálním rozpočtu zvýšit pomoc lidem bez přístřeší o 165 milionů dolarů, výdaje na boj proti omamným drogám o 336 milionů dolarů, výdaje na školství o 250 milionů dolarů, výdaje na různé výchovné programy o 411 milionů dolarů, výdaje na boj proti „kyselemu dešti“ a proti znečišťování oceánů a vzduchu, který dýcháme, o 25 milionů dolarů a také výdaje na péči o děti a na vědecké bádání. Mimoto chce zrušit snížení federální výpomoci (navrhované Reaganem) - na Medicaid, na školní obědy pro studenty a na jiné sociální služby. O dalších 82 sociálních programech, které prezident Reagan chtěl zrušit, Bush prý chce jednat s Kongresem. Federální výdaje na pensii „Social security“ a na úroky z federálního dluhu zůstanou beze změny a budou představovat 36 % všech federálních výdajů tak, jako to navrhoval Reagan.

Příběh přítomných kongresníků si chtěl získat těmito slovy: „V příštích týdnech a měsících vám chci poskytnout to, co si zaslouhují moji přátelé: otevřenost, uctí a své nejlepší úsudky...“

Velké presidentské řeči ve Spojených státech představují sice krasomluvu a výřečnost, avšak mnoho nového neříkají; každopádně to ani nemohou být řeči, podobné Lincolnovu slavnému prosluvu v Gettysburgu ani Churchillově výzvě do boje a k vítězství nad Hitlerovým nacizmem, a dokonce nemohou mít nic společného s bojovými projevy starého Cicera v římském senátu či s hloubkou a výtěčností Bossuetových kázání v pařížské katedrále Notre Dame. V dnešních USA mají spíše význam jakýchsi „slavných obřadů“. Jsou však velmi populární a patří k americkému folkloru. Lidé je se zájmem poslouchají před televizní obrazovkou, o nich debatují, u piva je kritizují, ale obvyklejšímu americkému občanovi všechna ta čísla neříkají naprosto nic.

AUTHENTIC CZECH RECIPES

"Century Czech Recipes
of Tabor Community"

63 recipes in 17-page covered recipe book

★ Marts ★ Pancakes ★ Dumplings ★ Pastries
★ Bread ★ Miscellaneous

Send \$3.00 (covers postage) to:

Tabor Community Club
P.O. Box 21
Tabor, SD 57063-0021

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

I. O. KOVÁŘ
P. O. BOX 313

Riverside, IL 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

VOICE OF THE NATION

The Untold Story

Our Closest Neighbor
Cuba, and the USSR

by June Girard

When Mikhail Gorbachov's recently-scheduled trip to Cuba was aborted by the Armenian earth-quake, the process of change there was put on hold. The winds of change have been an integral part of Cuba since 1902, when the first Republic of Cuba was born.

Roots

Before that date, the colony of Cuba existed only for the good of its mother country, Spain. Civil war broke out in 1868 among those who desired reforms, independence, or American annexation.

President McKinley brought America into the fray after the U.S. battleship Maine was blown up in a Cuban harbor in February, 1898. Congress resolved that it was the duty of the United States to demand the withdrawal of Spanish troops from Cuba and Cuban waters, thus leading to the Spanish-American War. On January 1, 1899, Spain relinquished the island to the United States.

American military rule prevailed until May 20, 1902 when the first Cuban Congress took over from the United States. In 1906, however, the Cuban president requested U.S. mediators to try to prevent a revolution. All efforts at compromise failed, the Cuban president resigned, and the U.S. proclaimed a provisional government to restore order, peace, and public confidence; as well as to hold new elections.

More U.S. Involvement

In 1909, the Cuban Republic was inaugurated a second time, and American administration and troops were withdrawn. In

1920-1921, Cuba suffered a severe financial crisis and depression. The U.S. extended a large loan to the beleaguered country in 1923.

FDR's „Good Neighbor Policy” of 1933 encouraged the United States to think of Latin America as a trusted friend. But in Cuba, revolution was underway. It was generally believed that Roosevelt's American envoy, Sumner Welles's primary mission was to get rid of President Gerardo Machado. In any event, a coup brought down the Machado government.

The Batista Years

Following that revolution, a U.S.-picked president, Dr. Carlos Manuel de Cespedes, lost control in less than a month, and a group of army sergeants, led by Fulgencio Batista, helped Dr. Grau San Martin, a liberal professor at the University of Havana, to take over as president.

Batista - except for a few years during the elected presidency of San Martin, and again during the presidency of Dr. Prio Socarras - held various titles, all of which indicated his status as head of state. In this way Batista ruled Cuba through a succession of presidents for 25 years, until he himself was elected president in 1940.

The United States reacted favorably to Batista, and in return was given the rights to a naval base at Guantanamo Bay on the south coast. Cuba entered WWII against Japan, Germany, and Italy; and established diplomatic relations with Russia. In the election of 1944, Grau San Martin sought reelection against Batista and won. Batista moved

to Daytona Beach, Florida. In 1948, Dr. Prio Socarras, secretary of the interior under Grau, was elected president.

Batista led another successful coup against the established government in 1952. He was confirmed as president on April 4. He granted amnesty to political opponents, forbade the Congress to meet, called for elections, and suspended the constitution until the spring of 1954.

Due to uprisings, the elections were postponed until November 1, when Batista beat San Martin a second time. He assumed office as the elected president on February 24, 1955, and reestablished the constitution.

The Appearance of Castro

For a brief historical moment there had been harmony and enthusiasm. This moment lasted until Fidel Castro led anti-Batista forces in widespread guerrilla warfare. Opposition to Batista's dictatorship grew until he was overthrown on the last day of 1958.

In 1959, Batista resigned and fled Cuba. Although the communists had little to do with the revolution until well after the overthrow of Batista, they were quick to exploit it. Shortly after a new government was formed, the Fidelistas were willing to forego democracy. They were determined to work with the Soviet Union.

Castro's claim of indifference to power disappeared as he announced his dedication to Marxism. He suspended habeas corpus, and dissolved the newly formed government and the Cuban Congress. He established military tribunals, decreed the end to the right of convicted defendants to appeal their sentences, and announced that his government would rule by decree. Idealists and visionaries in Cuba and the U.S. had been betrayed, and thousands left the country.

The Kennedy Influence

Disenchanted Castro allies such as Manuel Ray, who had commanded Castro's underground, Miro Cardona, the first premier of the new Cuban government; and Manuel Urrutia, the regime's first president, met American operatives of the CIA, who organized a guerrilla force. Two days after his inaugural, Kennedy was formally informed that a CIA guerrilla invasion of Cuba had been authorized by the Eisenhower administration. In January 1961, Kennedy gave limited approval for the planned April invasion.

On April 17, the guerrillas landed at the Bay of Pigs. With our air cover or U.S. naval support, all of the rebels were captured within 48 hours. R. Schulzinger reported in his book, American Diplomacy in the 20th Century, that „undaunted, the CIA spent the next 18 months trying to embarrass, confuse, or murder Castro... They managed only to rally the Cuban public to the revolution, and encourage Castro to ask Moscow for military aid.”

In October 1962, because of Soviet placement of offensive missiles inside Cuba, the Kennedy Administration decided to blockade the island. Two days later the Soviet Union agreed to crate up its weapons and the United States agreed not to invade Cuba. After Kennedy was assassinated in 1963, Johnson honored this agreement. Richard Nixon reexamined U.S. policy, and decided that stability must have top priority.

Jimmy Carter argued for human rights principles that compelled Castro to open the doors of Cuba to anyone who wanted to leave - and thousands more again left Cuba. When the boats arrived to pick them up, however, the Castro government would not let them leave without also carrying away unwanted convicts and the mentally ill.

The Cuban Siphon

Today, as a result of the \$5 billion a year the USSR gives to Cuba, they have a sizable number of supersonic aircraft that can be armed with nuclear weapons; modern transport planes capable of airlifting Cuban troops anywhere in the area; a huge army; and an estimated 144 antiaircraft missile sites.

The presence of more than 50,000 Cuban troops and military advisors in Africa and the Middle East; and the Cuban role in training, supplying, and advising revolutionary groups throughout the Caribbean and Central America, illustrates the implications of this aid.

Gorbachov, in his book Perestroika, explicitly supports „the peace-making efforts of the Contadora Group, initiatives by the Central American heads of state, and the Guatemala City accord”. Soviet actions to date, however, fly in the face of Gorbachov's words, and are yet another example of Soviet rhetoric not matching Soviet action.

Foreign Affairs magazine reports that „Moscow's shipment of arms and other military aid to the Sandinista government of Nicaragua, and to guerrillas in El Salvador and Guatemala, has continued without pause, and indeed increased in the first quarter of 1988.”

Cuba and USSR

It is believed that the Soviet Union simply cannot afford to keep funding Cuba at 5 billion dollars a year, and when Gorbachov planned to go to Cuba after meeting with Reagan, he may have intended to tell Castro just that.

Castro, who rejects glasnost and calls it heresy, and who has returned to a doctrinaire Marxism, continues to support other leftwing revolutions, like the one in El Salvador, at the expense of the USSR. However, without the USSR, Castro's revolution would probably go belly up.

When Gorbachov does visit Cuba, it will set the stage for future relations between Cuba, Latin America, and the United States. What will Gorbachov tell Castro and when will he tell him? - And that, is the untold story.

(From Island Navigator, January 1989, Florida Keys, Florida)

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.
Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinacni hodiny:

Pondeli 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Utery 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Streda 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Ctatek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Patek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
387-7000

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Vsechny pekařské a cukrařské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade” cukrovi
- Velmi chutné maslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2654Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychle
obslužba český
i anglicky